

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar
om ändring av vissa lagar som gäller livsmedelshygien**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att fisk-, kött-, mjölk- och äggprodukthygienlagarna ändras så att i dem beaktas de ändringsbehov som följer av Finlands anslutning till Europeiska unionen (EU).

Det föreslås att de ändringar gällande gränskontroller som Europeiska gemenskapens (EG) veterinärmedicinska bestämmelser förutsätter görs i lagarna. Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter av dem, kött och köttvaror, mjölk och mjölkbaserade produkter samt äggprodukter som införs till Finland från EG-området skall inte längre kontrolleras vid gränsen utom i undantagsfall. Kontrollen skall utföras i den enhet dit livsmedlen i fråga först anländer. Vid kontrollerna skall man iaktta samma tillvägagångssätt som enligt ovan nämnda lagar iaktas vid tillsynen över produkter som tillverkats eller annars hanterats i Finland. Den egentliga importkontrollen vid gränsen skall gälla de livsmedel enligt ovan nämnda lagar som importerats till Finland från länder utanför EG.

I lagarna föreslås dessutom ändringar som förutsätts av de EG-rättsakter som gäller avgifterna för tillsynen. För närvarande finns det

EG-rättsakter om tillsynsavgifterna för kött. I propositionen har man dock förberett sig på att motsvarande bestämmelser kommer att utfärdas även beträffande andra animaliska livsmedel.

Beträffande fiskhygienlagen föreslås att ledningen av tillsynen över lagen i sin helhet överförs till anstalten för veterinärmedicin och livsmedel. För närvarande är tillsynsledningen uppdelad mellan livsmedelsverket och anstalten för veterinärmedicin och livsmedel. Fiskhygienlagen ändras dessutom till vissa delar som gäller lagens tillämpningsområde. Både i fiskhygienlagen och äggprodukthygienlagen intas ett stadgande om de laboratorier som utför undersökningar enligt lagarna i fråga.

I ovan nämnda lagar föreslås dessutom de lagtekniska ändringar som följer av EU-medlemskapet och ändringar i den övriga lagstiftningen.

Propositionen hör samman med Finlands anslutning till EU och avses om möjligt träda i kraft samtidigt som Finlands EU-medlemskap. Om ikraftträdandet bestäms genom förordning.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1	DETALJ MOTIVERING	10
ALLMÄN MOTIVERING	3	1. Lagförslagen	10
1. Inledning	3	1.1. Fiskhygienlagen	10
2. Nuläge	3	1.2. Kötthygienlagen	15
2.1. Lagstiftning och praxis	3	1.3. Mjölkhgienlagen	17
2.2. Europeiska gemenskapens rättsakter	5	1.4. Äggproduktkygienlagen	19
3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen .	6	2. Närmare stadganden och bestämmelser	21
3.1. Mål och medel	6	3. Ikraftträdande	21
3.2. De viktigaste förslagen	7	LAGFÖRSLAGEN	21
4. Propositionens verkningar	7	1. Lag om ändring av fiskhygienlagen	21
4.1. Ekonomiska verkningar	7	2. Lag om ändring av köttkygienlagen	25
4.2. Verkningar i fråga om organisation och personal	8	3. Lag om ändring av mjölkhgienlagen	29
5. Beredningen av propositionen	9	4. Lag om ändring av äggproduktkygienlagen	33
6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	9	BILAGA	37

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

För genomförandet av de EG-rättsakter i bilaga I till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) som gäller livsmedelshygienisk kontroll och tillsyn över animaliska livsmedel har givits fiskhygienlagen (330/94), kötthygienlagen (511/94) och äggprodukthygienlagen (517/94), som trädde i kraft den 1 juli 1994, samt mjölkhygienlagen (671/94), som träder i kraft den 1 januari 1995, nedan hygienlagarna.

Enligt EES-avtalet tillämpas inte de EG-bestämmelser i bilaga I till avtalet som gäller förhållanden till tredje länder, gränskontroller, djurskydd och finansiella arrangemang. Avtalsparterna får dock inte på importen från tredje länder tillämpa bestämmelser som är gynnsammare än de som följer av tillämpningen av EES-avtalet. Enligt EES-avtalet skall avtalsparterna under 1995 se över ovan nämnda frågor, som lämnades utanför EES-avtalet.

I protokoll 10 till EES-avtalet om förenkling av kontroller och formaliteter vid godsbefordring bestäms att Gemensamma EES-kommittén skall besluta om formerna för tillämpning av protokollets regler om vissa kontroller och avgifter för kontrollerna på de områden som har anknytning till skyddet av människors och djurs hälsa och till djurskydd. Gemensamma EES-kommittén har tills vidare inte fattat några sådana beslut.

Hygienlagarna har utarbetats så att de täcker de EG-bestämmelser i fråga som ingår i EES-avtalet. Av denna anledning har man i lagarna utgått ifrån att gränskontroller fortfarande utförs även på produkter som kommer från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Beträffande de finansiella arrangemangen har man i hygienlagarna förberett sig på att man på grundval av dem även kan beakta de beslut som Gemensamma EES-kommittén eventuellt fattar med stöd av protokoll 10.

I fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (EU) finns de avtalsarrangemang som gäller veterinärmedicin uppräknade i kapitel E i del V, som gäller jordbruk, i bilaga 1. När Finland ansluter sig till EU, blir också de EG-rättsakter som gäller ovan nämnda frågekomplex, som nu står utanför EES-avtalet, i regel bindande för Finland redan från och med anslutningsdagen. Beträffande de EG-

rättsakter som gäller gränskontroller på animaliska produkter som importeras till Finland från tredje länder har man dock i anslutningsfördraget kommit överens om en tvåårig övergångstid för Finland.

Finlands medlemskap i EU medför att produkter som införs till Finland från EG-området inte längre underkastas kontroller vid gränsen. Likaså skall EU:s gällande rättsakter om avgifter för tillsynen över anläggningar börja iakttas.

Genom propositionen ändras hygienlagarna på det sätt som ett eventuellt finländskt EU-medlemskap förutsätter. Dessutom innehåller propositionen för fiskhygienlagens del vissa ändringar som gäller ledningen av tillsynen över lagen. Detta av den orsaken att det med tanke på det tillsynssystem som handeln på EG:s inre marknad förutsätter vore mera ändamålsenligt att ledningen av tillsynen är koncentrerad till en enda myndighet i stället för den nuvarande decentraliserade modellen.

I propositionen föreslås dessutom de lagtekniska ändringar i hygienlagarna som föranleds av EU-medlemskapet och ändringar i den övriga lagstiftningen.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Allmänt

Fiskhygienlagen gäller fisk och andra fiskerivaror som är avsedda som livsmedel samt bearbetade och beredda produkter av dem, kötthygienlagen kött och köttvaror som är avsedda som livsmedel, mjölkhygienlagen mjölk och mjölkbaserade produkter som är avsedda som livsmedel samt äggprodukthygienlagen äggprodukter som är avsedda som livsmedel. Hygienlagarna tillämpas på ovan nämnda livsmedel när de är avsedda för allmän konsumtion. Lagarna tillämpas på hantering, tillverkning, lagring och transport av livsmedlen i fråga innan de kommer ut i detaljhandeln. Med undantag av fiskhygienlagen tillämpas hygienlagarna dock inte på transporter från partiaffärer.

Alla ovan nämnda hygienlagar är uppbyggda ungefär på samma sätt. De ställer krav på den

livsmedelshygieniska kvaliteten på ovan nämnda livsmedel samt på den hygien som skall iaktas vid all slags hantering av dem. I lagarna stadgas dessutom hur tillsynen över dem skall ordnas, om de avgifter som skall uppbäras för myndighetsåtgärder enligt lagarna samt om förutsättningarna för import och export. Lagarna är i stor utsträckning fullmaktslagar. De närmare bestämmelser som behövs för deras verkställighet utfärdas genom beslut av jord- och skogsbruksministeriet.

Tillsyn

Att ordna tillsyn enligt hygienlagarna är kommunens uppgift. Ett undantag från denna regel utgör slakterierna och inrättningar som finns i samband med dem, vilkas tillsyn sköts av besiktningsveterinärer som är anställda vid anstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

Den riksomfattande tillsynen leds av anstalten för veterinärmedicin och livsmedel vad kött-, mjölk- och äggproduktlagarna beträffar. Ledningen av tillsynen enligt fiskhygienlagen är uppdelad. Tillsynen leds av livsmedelsverket. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel leder dock tillsynen över bedövning, avblodning och rensning av fisk samt tillsynen över rensning av andra fiskerivaror och tillsynen över fiskefartyg. Dessutom leder anstalten för veterinärmedicin och livsmedel övervakningen av exporten av fiskerivaror. Inom ett län leds tillsynen av länsstyrelsen.

Import

Enligt hygienlagarna får de livsmedel som anges i dem importeras, om varorna uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de importhandlingar som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer företes i samband med exporten. Beträffande livsmedel som införs från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall föreskrifter meddelas i överensstämmelse med EES-avtalet. Kött-, mjölk- och äggprodukthygienlagarna innehåller ett stadgande som säger att vad som de stadgar om EES-avtalet gäller på samma sätt andra internationella avtal som är förpliktande för Finland. Sålunda bör det i och med Finlands EU-medlemskap ställas sådana importkrav att de också täcker kraven i de EG-rättsakter som nu står utanför EES-avtalet.

Importövervakningen sköts av tullmyndigheterna samt anstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

Avgifter

Enligt hygienlagarna kan tillsynsmyndigheten, kommunen eller i frågor enligt kötthygienlagen även anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, av anläggningarna uppbära en avgift för godkännande av anläggningen och dess egenkontrollsystem samt för tillsyn över anläggningen när export till länder utanför EES på yrkande av mottagarlandet förutsätter en mera omfattande tillsyn än normalt.

Enligt kötthygienlagen kan anstalten för veterinärmedicin och livsmedel även uppbära avgift för köttbesiktning, tillsyn över anläggningar samt de undersökningar dessa förutsätter. Vid bestämmandet av avgifterna skall lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92) iaktas, om inte något annat följer av ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland. De avgifter som anstalten för veterinärmedicin och livsmedel uppbär bestäms i jord- och skogsbruksministeriets beslut om avgifter för prestationer som anstalten för veterinärmedicin och livsmedel tillhandahåller (626/93). Avgiften för köttbesiktning och tillsyn över anläggningar uppbärs enligt självkostnadsvärdet.

Enligt kötthygienlagen kan också kommunen uppbära avgift för köttbesiktning samt undersökningar som den förutsätter. Dessutom kan kommunen uppbära avgift för tillsyn över köttthanteringsinrättningar och frys- och kyllager till den del tillsynen inte överskrider den tillsyn som förutsätts i de föreskrifter som jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av kötthygienlagen.

Kommunen uppbär ovan nämnda avgifter enligt en taxa som den har godkänt. Avgifterna får bestämmas så att de högst motsvarar självkostnadsvärdet.

Eftersom importkontrollerna sköts av de statliga myndigheterna, bestäms avgifterna för importkontroller enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. Härvid bör man dock beakta bestämmelserna i protokoll 10 till EES-avtalet som gäller förenkling av kontroller och formaliteter vid godsbefordran. Enligt dem beslutar Gemensamma EES-kommittén om formerna för tillämpning av protokollets regler

om vissa kontroller och avgifter för kontrollerna på de områden som har anknytning till skyddet av människors och djurs hälsa och till djurskydd. Gemensamma EES-kommittén har tills vidare inte fattat några sådana beslut.

2.2. Europeiska gemenskapens rättsakter

Finlands anslutning till EU medför att bestämmelserna i följande direktiv skall beaktas i hygienlagarna:

1. *Rådets direktiv om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden (89/662/EEG)*, nedan direktivet om veterinärkontroller.

Direktivet innehåller krav på hur veterinära kontroller på animaliska livsmedel skall ordnas i samband med EG:s inre marknad. Med veterinär kontroll avses varje fysisk undersökning och/eller administrativt förfarande som gäller de livsmedel som hör till direktivets tillämpningsområde och som syftar till att direkt eller på annat sätt värna om människors eller djurs hälsa. Kontrollen utförs av den behöriga myndighet som medlemsstaten har ålagt uppgiften.

Direktivet gäller bl.a. kött och köttvaror, mjölk och mjölkbaserade produkter, fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter av dem samt äggprodukter. För dessa livsmedel används nedan benämningen produkter.

Upprättandet av EG:s inre marknad förutsätter att gränskontrollerna i regel slopas helt i handeln mellan EU:s medlemsstater. I enlighet med detta förutsätter direktivet att medlemsstaterna ser till att de produkter som de släpper ut på marknaden uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen och att produkterna åtföljs av ett sådant sundhetsintyg eller ett annat handelsdokument som gemenskapslagstiftningen förutsätter.

Efter att en produkt som uppfyller gemenskapslagstiftningens krav har släppts ut på marknaden kan den saluhållas i vilken medlemsstat som helst utan att tillsynen över den avviker från den tillsyn som medlemsstaten riktar till hanteringen och tillverkningen av egna produkter. Produkter som härrör från en annan medlemsstat får inte bli föremål för tillsynsåtgärder som under motsvarande omständigheter inte skulle riktas till medlemsstatens egna produkter.

Tillsynsåtgärderna enligt direktivet skall i

huvudsak vidtas i den anläggning eller någon annan enhet dit produkten anländer. En produkt får kontrolleras under transporten t.ex. vid gränsen, om tillsynsmyndigheterna har skäl att misstänka att produkten inte uppfyller gemenskapslagstiftningens krav.

Direktivet förutsätter också att den enhet dit en produkt som en annan medlemsstat gjort till föremål för handel inom unionen först anländer skall kontrollera att produkten åtföljs av handlingar enligt direktivet. Tillsynsmyndigheten skall underrättas om iakttagna brister. En medlemsstat kan också kräva att enheter som tar emot eller distribuerar produkter som härrör från andra medlemsstater skall registreras, att de skall föra bok över produkter som anlänt från andra medlemsstater samt underrätta tillsynsmyndigheten om mottagandet av produkter som anlänt från andra medlemsstater.

Direktivet innehåller också bestämmelser om de förfaranden som skall iakttas vid kontroller samt om medlemsstaternas skyldighet att informera andra medlemsstater och kommissionen om de åtgärder som vidtagits på grund av kontrollerna.

2. *Rådets direktiv om principer för anordnande av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land (90/675/EEG)*, nedan gränskontrolldirektivet.

Direktivet gäller veterinärkontroller på animaliska livsmedel och vissa andra produkter som förs in från tredje land. Med veterinärkontroller avses samma åtgärder som refereras ovan i samband med direktivet om veterinärkontroller.

Direktivet innehåller noggranna bestämmelser om hur kontrollerna enligt det skall ordnas. Detta förutsätter bl.a. att produkter från tredje land får föras in i gemenskapen endast via särskilda gränskontrollstationer där en veterinär utför kontrollen. Kostnaderna för kontrollerna skall uppbäras hos importören eller dennes ombud.

Finland har i anslutningsfördraget fått en tvåårig övergångstid för att upprätta det kontrollsystem som direktivet förutsätter.

3. *Rådets direktiv (93/118/EEG) om komplettering av direktiv 85/73/EEG om finansiering av hälsoinspektioner och övervakning av färskt kött och fjäderfäkött*, nedan avgiftsdirektivet.

Direktivet förutsätter att medlemsstaterna uppbär minst en avgift som bestäms i enlighet med direktivet för köttbesiktning samt för

tillsyn över styckningsanläggningar och frys- och kylager. I direktivets bilaga anges närmare hur avgiften bestäms. Avgiften kan höjas jämfört med den avgift som bestäms enligt direktivet så att den motsvarar de faktiska besiktning- och tillsynskostnaderna. På motsvarande sätt kan den avgift som bestäms enligt direktivet under vissa förutsättningar sänkas. Den sänkta avgiften får vara högst 55 % lägre än avgiften enligt direktivet.

Beträffande köttbesiktningen är avgiften dock fastställd i ecu för varje djurart. Avgiften i ecu räknas om i nationell valuta i enlighet med de kurser som årligen publiceras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Beträffande tillsynen över anläggningarna kan avgiften bestämmas antingen så att den är bunden till den mängd kött som hanteras i anläggningen eller så att den bestäms på grundval av den arbetstid som använts för tillsynen.

Direktivet gäller också avgifter för kontroller enligt direktivet om veterinärkontroller och gränskontrolldirektivet. Medlemsstaterna kan dock följa sin nationella lagstiftning till dess EG har utfärdat en särskild rättsakt om grunderna för bestämning av avgifterna. Tills vidare har inga sådana utfärdats. Beträffande fiskerivaror finns dock ett förslag från kommissionen om avgifter för tillsyn över fiskerivaror.

Enligt direktivet får uppburna avgifter inte på något sätt återbetalas till den hos vilken de har uppburits. Avgifterna upp bärs till medlemsstaten. De redovisas inte vidare till EU. Utöver avgifterna enligt direktivet får medlemsstaterna inte upp bära andra avgifter för kontroll- och tillsynsåtgärderna i fråga.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

3.1. Mål och medel

Det huvudsakliga målet för propositionen är att samordna den finska lagstiftningen med principerna i de direktiv som nämns i punkt 2.2.

Tillsynen över handeln på EG:s inre marknad skall ordnas så att den utförs i den enhet som tar emot produkterna, som kan vara en anläggning, en partiaffär, en minuthandel, ett storkök eller någon annan motsvarande enhet. Tillsynen över produkter som kommer från en

annan medlemsstat skall ordnas på samma sätt som den inhemska tillsynen. Detta gäller också eventuella avgifter som upp bärs för tillsynen.

Importbegreppet används inte i handeln på den inre marknaden mellan medlemsstaterna. På den inre marknaden skall medlemsstaterna se till att endast produkter som uppfyller kraven enligt gemenskapslagstiftningen släpps ut på marknaden. Efter att ha släppts ut på marknaden får produkterna röra sig fritt även från en medlemsstat till en annan.

För att förhindra snedvridning av konkurrensen är även grunderna för bestämning av de avgifter som upp bärs för myndighetstillsynen föremål för EG:s harmonisering. När tillsynsavgifterna för någon produkt är harmoniserade genom en EG-rättsakt skall medlemsstaten för tillsynen upp bära avgifter som är minst lika stora som avgifterna enligt EG-rättsakten i fråga.

Inom systemet med den inre marknaden används termen import endast i fråga om länder som står utanför EU. Beträffande importen från tredje land är importkontrollförfarandet noga reglerat. Detta är nödvändigt därför att en produkt som levererats till unionen från ett tredje land får röra sig fritt från en medlemsstat till en annan sedan den klarat importkontrollen. Gränskontrolldirektivet förutsätter också att import är tillåten endast via särskilda gränskontrollstationer. I fråga om animaliska livsmedel skall veterinärmyndigheterna utföra importkontrollen.

Inom EU:s system hör kontrollen och övervakningen av animaliska livsmedel samt å andra sidan bekämpningen av djursjukdomar nära samman med varandra, eftersom djursjukdomar också kan spridas via livsmedel. Samma produkter kan vara föremål för reglering både i fråga om livsmedelshygien och bekämpningen av djursjukdomar. I handeln på den inre marknaden, där produkterna annars rör sig fritt från en medlemsstat till en annan, kräver detta ofta rätt detaljerad reglering och möjlighet för myndigheterna att vid behov vidta åtgärder mycket snabbt. Då är det ändamålsenligt att ledningen av tillsynen över lagarna till alla delar ligger hos en enda myndighet.

I propositionen föreslås att hygienlagarna ändras så att de uppfyller ovan nämnda EG-krav. Dessutom föreslås de ändringar som följer av EU-medlemskapet och ändringar i den övriga lagstiftningen bli gjorda i lagarna.

3.2. De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att hygienlagarna ändras så att tillsynen över den livsmedelshygieniska kvaliteten på kött och köttvaror, mjölk och mjölkbaserade produkter, fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter av dem samt äggprodukter som levererats till Finland från en annan EU-medlemsstat sker i den anläggning eller någon annan enhet som först tar emot produkterna i fråga i Finland. För övervakningen svarar den lokala tillsynsmyndigheten enligt hygienlagarna, vilken i de flesta fall är den kommunala övervakningsmyndigheten. Gränskontroller utförs endast på produkter som levereras till Finland från länder som står utanför EG.

En enhet som tar emot produkter från det övriga EG-området skall underrätta den behöriga tillsynsmyndigheten enligt hygienlagarna om att ett parti har anlänt. Enheten skall också själv se till att produkterna uppfyller hygienlagarnas krav. Enheterna skall föra bok över produktpartier som de tagit emot från det övriga EG-området.

För provtagning och undersökningar i samband med tillsyn enligt hygienlagarna skall en avgift kunna uppbäras hos verksamhetsidkaren. Avgiften skall då gälla såväl produkter som är tillverkade eller hanterade i hemlandet som provtagning och undersökning i samband med tillsynen över produkter som levererats till Finland från det övriga EG-området.

I köthygienlagen företas de ändringar som avgiftsdirektivet förutsätter. För köttbesiktning samt för tillsyn över slakterier, styckningsanläggningar och frys- och kylager skall alltid uppbäras en avgift enligt avgiftsdirektivet. I hygienlagarna förbereder man sig också på att avgifter enligt avgiftsdirektivet skall kunna uppbäras även i fråga om andra produkter när EG-rättsakterna i fråga förutsätter det.

Köthygienlagen ändras också så att jord- och skogsbruksministeriet kan meddela föreskrifter även om högsta tillåtna mängder främmande ämnen i köttvaror. För närvarande kan sådana föreskrifter om främmande ämnen meddelas i fråga om kött.

Ledningen av tillsynen enligt fiskhygienlagen överförs helt och hållet till anstalten för veterinärmedicin och livsmedel. I fiskhygienlagen företas dessutom de ändringar som följer av ändringar i den övriga lagstiftningen och EU-medlemskapet.

I fråga om fiskhygienlagen och äggprodukt-hygienlagen förbereder man sig på att genomföra de rättsakter som är under beredning i EG och som gäller utseendet av nationella referenslaboratorier och godkännandet av laboratorier som undersöker främmande ämnen.

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

Stats- och kommunalekonomiska verkningar

Enligt propositionen skall en avgift kunna uppbäras hos verksamhetsidkaren för provtagning och undersökning som tillsynen enligt hygienlagarna förutsätter. Till de delar som åtgärderna i fråga hör till kommunens skyldigheter följer avgiften den taxa som kommunen godkänt.

Storleken på de avgifter enligt propositionen som kommunen uppbär bestäms så att avgiften högst motsvarar de kostnader som utförandet av prestationen åsamkar kommunen. Då kan kommunen jämna ut avgifterna t.ex. så att en lika stor avgift uppbärs för tillsynen över liknande anläggningar, oberoende av var i kommunen de är belägna.

I de fall då avgiftsdirektivet förutsätter att avgifter uppbärs meddelas de föreskrifter om grunden för avgifterna som direktivet kräver dock av jord- och skogsbruksministeriet. Direktivet innehåller rätt detaljerade grunder för bestämmande av avgifterna. Direktivet förutsätter dessutom att medlemsstaterna informerar kommissionen om hur avgiften bestäms nationellt.

Enligt hygienlagarna kan kommunen för närvarande uppbära vissa tillsynsavgifter. Avgift kan uppbäras för köttbesiktning enligt köthygienlagen, undersökningar i samband därmed och tillsyn över kött hanteringsanläggningar och frys- och kylager. Enligt alla hygienlagarna kan kommunen uppbära avgift för tillsyn över export till länder utanför EES till den del mottagarlandet förutsätter en mera omfattande tillsyn än normalt. All tillsyn som anstalten för veterinärmedicin och livsmedel utför med stöd av köthygienlagen är avgiftsbelagd.

Enligt hygienlagarna är importkontroller avgiftsbelagda. Eftersom mjölkhygienlagen träder i kraft först vid ingången av 1995, utförs

importkontrollen på mjölkprodukter till dess med stöd av lagen om kontroll av export och import av mjölkprodukter (35/81). För kontrollen uppbärs en avgift.

Beträffande kött och köttvaror, mjölk och mjölkbaserade produkter samt äggprodukter utförs importkontrollerna av anstalten för veterinärmedicin och livsmedel. För importkontroller på kött och köttvaror beräknas i år uppbäras ca 250 000 mk i kontrollavgifter. Största delen av importen kommer från EG-området. Importkontrollavgifterna för mjölkprodukter och äggprodukter beräknas 1994 uppgå till ca 500 000 mk. Ungefär 95 % av importen kommer från EG-området. Beträffande fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter av dem utförs importkontrollerna av tulllaboratoriet. År 1993 uppbärs ungefär 1 100 000 mk i importkontrollavgifter. Beräkning på grundval av kilomängden kommer ungefär 6,5 % av importen från EG-området.

Enligt propositionen skall importkontroller inte längre utföras på produkter som levereras till Finland från EG-området, och den inkomst som nu inflyter av importkontrollerna minskar alltså till denna del. Å andra sidan åsamkas staten inte heller utgifter för anordnandet av kontroller.

Avgiftsdirektivet ålägger medlemsstaterna att för köttbesiktning och undersökningar i samband därmed samt för tillsyn över styckningsanläggningar och frys- och kylager uppbära en avgift vars minimibelopp fastställs i direktivet. Avgiftsdirektivet föranleder inget behov av ändringar i de avgifter som anstalten för veterinärmedicin och livsmedel uppbär med stöd av kötthygienlagen. För kommunernas del ändras situationen så att även kommunerna skall uppbära avgift för köttbesiktning och undersökningar i samband därmed samt för tillsyn över styckningsanläggningar och frys- och kylager. För närvarande kan kommunen besluta om den skall uppbära avgift.

Tills vidare möjliggör avgiftsdirektivet nationella beslut om den avgift som skall uppbäras för tillsyn enligt mjölk-, fisk- och äggprodukt-hygienlagarna. Utgångspunkten i direktivet har dock även i fråga om andra animaliska livsmedel än kött varit den att det senare kommer att utfärdas direktiv om tillsynsavgifter. Tills vidare har inga sådana direktiv utfärdats. Beträffande fiskerivaror finns dock ett förslag från kommissionen om saken.

Verkningar för näringslivet

För näringsidkarnas del minskar kostnaderna något när produkter som levereras till Finland från det övriga EG-området kontrolleras i de mottagande enheterna, ty även om den provtagning och undersökning som ingår i kontrollen fortfarande skall vara avgiftsbelagd enligt propositionen, kommer inte längre varje nyanlänt parti att kontrolleras.

Avgifterna för den provtagning och undersökning som tillsynen förutsätter beräknas öka de inhemska anläggningarnas kostnader endast i ringa mån. Detta beror på att den egentliga tillsynen utförs som anläggningens egenkontroll. Myndighetstillsynen kompletterar denna, och myndighetstillsynens behov av provtagning är därför rätt litet.

De avgifter som avgiftsdirektivet förutsätter beräknas inte medföra några stora förändringar i fråga om den köttbesiktning och tillsyn som kommunerna utför. Beträffande de avgifter som anstalten för veterinärmedicin och livsmedel uppbär finns inga behov av ändringar.

4.2. Verkningar i fråga om organisation och personal

Importkontroller som utförs på animaliska livsmedel vid gränsen kommer enligt förslaget att beröra endast livsmedel som införs från länder utanför EG. Detta minskar arbetsuppgifterna för tullen och anstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

Beträffande anstalten för veterinärmedicin och livsmedel minskar dock inte slopandet av importkontrollerna anstaltens personalbehov på grund av de andra arbetsuppgifter som EU-medlemskapet för med sig.

Enligt propositionen skall den del av ledningen av tillsynen enligt fiskhygienlagen som nu sköts av livsmedelsverket överföras till anstalten för veterinärmedicin och livsmedel. Detta beräknas dock inte ha några verkningar för personalen.

De kommunala myndigheternas uppgifter ökar något till följd av tillsynen över handeln på den inre marknaden. Ökningen är dock inte så stor att den skulle ha någon betydande verkan med beaktande av hygienlagarnas hela tillsynsfält.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet.

Utlåtande om propositionen begärdes av handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, livsmedelsverket, tullstyrelsen, Finlands Kommunförbund, Livsmedelsindustriförbundet, Handels Centralförbund, Hotell- ja ravitsemisalan Yrittäjaliitto, Centralförbundet för Fiskerihushållning, Finlands fiskhandlarförbund, Finlands Fiskodlarförbund, Finlands Yrkesfiskarförbund, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund, AKAVA, Terveys- ja ympäristöalan tekniset ry, Finlands Konsumentförbund samt Kuluttajat-Konsumenterna ry.

I de utlåtanden som gavs ansågs förslagen i propositionen i huvudsak vara godtagbara.

Finansministeriet ansåg dock att 62 § regeringsformen förutsätter att beslutet om uppbärande av kommunala avgifter inte enbart kan lämnas beroende av kommunens prövning. Närmare stadganden om grunderna för avgifterna bör ingå i lagen. Även Lant- och skogsbruksproducenterna MTK framförde anmärkningar som gällde de avgifter som kommunen kan uppbära.

Finlands Kommunförbund ansåg att propositionen också ökar sådana uppgifter i kommunen för vilka kommunen inte kan uppbära avgift. Därför bör statsandelarna för den kommunala verksamheten ökas. Kommunförbundet anser det också viktigt att kommunernas rörelsefrihet i fråga om bestämmandet av avgifterna inte inskränks.

Tullstyrelsen framförde som sin kommentar bl.a. att en tillsyn över handeln på den inre marknaden som utövas av de kommunala myndigheterna skulle leda till att nivån på tillsynen försämrats, de som släpper ut varor på marknaden behandlas ojämnt samt att konsumentskyddet försämrats väsentligt. Lant- och skogsbruksproducenterna MTK framförde liknande anmärkningar.

Livsmedelsindustriförbundet föreslog att frågan om den tagning och undersökning av prov som de kommunala myndigheterna utför skall vara avgiftsbelagd ytterligare skall prövas som en faktor som ökar kostnaderna inom näringslivet. Livsmedelsindustriförbundet ansåg också

att tulllaboratoriet bör kunna kontrollera produkter som kommer från EG under transporten. Livsmedelsindustriförbundet ansåg dessutom att fiskhygienlagens tillämpningsområde inte bör ändras så att lagen inte gäller transporter från partiaffärer.

Finansministeriets anmärkningar i fråga om grunderna för bestämmande av de kommunala avgifterna har beaktats i propositionen.

När det gäller Finlands Kommunförbunds anmärkningar hänvisas till det som framförs i den punkt som gäller propositionens verkningar i fråga om organisation och personal.

När det gäller tullstyrelsens anmärkningar bör det beaktas att tillsynssystemet enligt hygienlagarna är sådant att den lokala tillsynen sköts av kommunerna, utom när det gäller slakterier och inrättningar som finns i samband med dem. Kommunen sköter också tillsynen enligt hälsovårdslagen och livsmedelslagen, som hör nära samman med hygienlagarna. Därför skulle en avskiljning av tillsynen över handeln på den inre marknaden från denna övriga tillsyn vara oändamålsenlig funktionellt sett. Skapandet av en parallell tillsynsorganisation skulle också till denna del öka kostnaderna.

När det gäller Livsmedelsindustriförbundets anmärkningar hänvisas ifråga om fiskhygienlagens tillämpningsområde till det som anförs i detaljmotiveringen till 2 § i förslaget till ändring av fiskhygienlagen, i fråga om avgifterna till det som anförs i detaljmotiveringen till 39 § i förslaget till ändring av fiskhygienlagen och i fråga om tillsynen över transporter till det som anförs i samband med 32 b § i förslaget till ändring av fiskhygienlagen.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Propositionen ansluter sig till regeringens proposition om godkännande av vissa bestämmelser i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (RP 135/1994 rd). Om Finlands medlemskap i Europeiska unionen inte blir av förfaller också de förslag som ingår i denna proposition till de delar som de ansluter sig till EU-medlemskapet.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Fiskhygienlagen

2 §. I paragrafens 1 mom. stadgas om fiskhygienlagens tillämpningsområde. På grund av verkställigheten av direktivet om veterinärkontroller skall lagens tillämpningsområde preciseras så att det även täcker kontroller av fiskerivaror och bearbetade och beredda produkter av dem som från någon annan medlemsstat släpps ut på marknaden i Finland, vid den enhet till vilken partiet i fråga först levereras i Finland.

Om sådana omständigheter som gäller livsmedelslokaler och livsmedel och som inte faller inom hygienlagarnas tillämpningsområde stadgas i hälsovårdslagen (469/65) och från ingången av 1995 i hälsoskyddslagen (763/94) samt i livsmedelslagen (526/41).

Den tillsyn som handeln på EG:s inre marknad förutsätter utvidgar således fiskhygienlagens tillämpningsområde så att det även omfattar t.ex. detaljhandelsföretag och storkök till den del tillsynen gäller kontroll av den livsmedelshygieniska kvaliteten på fiskerivaror och bearbetade och beredda produkter som levereras till enheten från en annan medlemsstat.

Denna kontroll utförs genom stickprov vid den enhet som först tar emot livsmedlen i fråga i Finland. Om ett visst parti i sin helhet tas emot t.ex. i en partiaffär, som distribuerar det vidare till detaljhandelsföretagen, görs kontrollerna enligt den föreslagna lagen i partiaffären i fråga. Om det däremot är fråga om ett parti som delas upp så att t.ex. flera detaljhandelsföretag tar emot en del av det, utförs kontrollen särskilt i varje detaljhandelsföretag.

Den tillsyn som handeln på EG:s inre marknad förutsätter skall vara likvärdig, oberoende av om tillsynen gäller fiskerivaror och bearbetade och beredda produkter som levereras från en anläggning i Finland eller motsvarande livsmedel som levereras till Finland från en annan medlemsstat. Det är därför ändamålsenligt att tillsynen i fråga i sin helhet skulle falla inom fiskhygienlagens tillämpningsområde.

I paragrafens 1 mom. föreslås dessutom ett stadgande om att fiskhygienlagen inte skall gälla transporter av fiskerivaror och bearbetade och beredda produkter från partiaffärerna. Fiskhygienlagens tillämpningsområde överens-

stämmer då till denna del med tillämpningsområdet för de övriga hygienlagarna. Detta preciserar den praktiska tillsynen och ledningen av den. Transporterna från partiaffärerna övervakas med stöd av hälsoskyddslagen på samma sätt som i fråga om de övriga hygienlagarna.

I paragrafens 2 mom. stadgas att jord- och skogsbruksministeriet, med beaktande av kraven i EES-avtalet, kan bestämma om vissa undantag från fiskhygienlagens tillämpningsområde. I och med ett EU-medlemskap bör hänvisningen till EES-avtalet ersättas med en hänvisning till en internationell förpliktelse som binder Finland. Detta uttryck täcker också de krav som EU-medlemskapet ställer. De krav som EES-avtalet ställer och de som EU-medlemskapet ställer skiljer sig inte i sak från varandra, eftersom EES-avtalet täcker hela EG-lagstiftningen inom fiskhygienlagens tillämpningsområde.

3 §. I paragrafen hänvisas till hälsovårdslagen, som vid ingången av 1995 upphävs genom hälsoskyddslagen. Den precisering som detta föranleder föreslås bli gjord i paragrafen.

4 §. Det föreslås att livsmedelsverket stryks i den förteckning över tillsynsmyndigheter som ingår i paragrafens 6 punkt. Enligt den föreslagna 6 § skall ledningen av tillsynen över fiskhygienlagen i sin helhet överföras till anstalten för veterinärmedicin och livsmedel på de grunder som framförs i samband med paragrafen i fråga.

6 §. Ledningen av tillsynen över fiskhygienlagen är för närvarande uppdelad på livsmedelsverket och anstalten för veterinärmedicin och livsmedel. Det föreslås att uppgiften i sin helhet överförs till anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, eftersom den tillsyn och importövervakning som handeln på den inre marknaden förutsätter kräver att tillsynsledningen centraliseras i samband med ett medlemskap. Tillsynen i fråga är likadan såväl inom fiskhygienlagens tillämpningsområde som i fråga om de övriga hygienlagarna. Ledningen av tillsynen enligt de övriga hygienlagarna sköts av anstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

I det system som tillämpas inom EG hör dessutom kontrollen och övervakningen av animaliska livsmedel och bekämpandet av djursjukdomar nära samman med varandra, eftersom djursjukdomar också kan spridas genom

förmedling av livsmedel. Samma produkter kan omfattas både av regler som gäller livsmedelshygien och av regler som gäller bekämpande av djursjukdomar.

I handeln på den inre marknaden, där produkterna annars rör sig fritt mellan medlemsstaterna, omfattas produkterna ofta av mycket detaljerade regler både när det gäller livsmedelshygien och bekämpandet av djursjukdomar. Myndigheterna måste vid behov mycket snabbt kunna vidta tillsynsåtgärder. Då är det ändamålsenligt att ledningen av tillsynen över lagarna till alla delar sköts av en och samma myndighet. Uppgiften lämpar sig för anstalten för veterinärmedicin och livsmedel också av den orsaken att anstalten förfogar över sakkunskap inte bara i frågor som gäller livsmedelshygien utan också när det gäller bekämpandet av djursjukdomar.

13 §. Omnämmandet av livsmedelsverket stryks i paragrafen, eftersom livsmedelsverket enligt propositionen inte längre skall ha några uppgifter som hänför sig till ledningen av tillsynen över fiskhygienlagen.

19 §. Direktivet om veterinärkontroller föresätter att behöriga myndigheter i medlemsstaten kan utföra sådan granskning av dokument och datoriserat material som tillsynen kräver också i verksamhetsidkarens kontorslokaler. En precisering som gäller detta föreslås i det stadgade i 1 mom. som gäller tillsynsmyndigheternas inspektionsrätt.

I paragrafens 2 mom. stadgas att också inspektörer enligt EES-avtalet vid sidan av finska tillsynsmyndigheter skall få tillträde till den anläggning som inspekteras. I fråga om EU-stater gäller denna rätt EG:s inspektörer. Det föreslås att en ändring som gäller detta görs i momentet med den preciseringen att EG:s inspektörer har rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras då EU-medlemskapet i egenskap av en internationell förpliktelse som binder Finland föresätter det.

5 a kap. Tillsyn som handeln inom Europeiska gemenskapen förutsätter

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

32 a §. Fiskerivaror och bearbetade och beredda produkter som är avsedda för handeln inom EG skall uppfylla kraven i EG-rättsakterna.

I paragrafen ingår ett allmänt stadgande om att fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat och sådana som från Finland levereras till andra medlemsstater skall vara sådana att de får göras till föremål för handel mellan medlemsstaterna. För tydlighetens skull föreslås att jord- och skogsbruksministeriet skall kunna meddela nödvändiga närmare föreskrifter om fiskerivaror och bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland i enlighet med vad EG-författningarna förutsätter. De krav som gäller fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras från Finland ingår i fiskhygienlagen och de författningar och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

32 b §. Direktivet om veterinärkontroller föresätter att de livsmedelshygieniska kontrollerna vid gränserna i regel slopas helt i samband med handeln med fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter mellan medlemsstater. Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter skall kontrolleras vid den enhet som först tar emot livsmedlen i fråga i den mottagande medlemsstaten.

Om det finns grundad anledning att misstänka att fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från en annan medlemsstat inte uppfyller kraven i EG-rättsakterna, kan de kontrolleras också under transporten. Härvid är det ingen skillnad om fiskerivarorna eller de bearbetade eller beredda produkterna är avsedda för marknaden i Finland eller om de via Finland transporteras från en medlemsstat till en annan.

Den tillsyn som handeln på EG:s inre marknad förutsätter skall vara likvärdig, oberoende av om tillsynen gäller fiskerivaror och bearbetade och beredda produkter som levereras från en anläggning i Finland eller motsvarande livsmedel som levereras till Finland från en annan medlemsstat. Tillsynen över fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från en annan medlemsstat får inte avvika från den tillsyn som utövas över dessa livsmedel i Finland. Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från en annan medlemsstat får inte utsättas för sådana tillsynsåtgärder som under motsvarande omständigheter inte skulle vidtas i fråga om Finlands egna fiskerivaror och bearbetade och beredda produkter.

Inom EU hör kontrollen och övervakningen

av animaliska livsmedel och bekämpandet av djursjukdomar nära samman med varandra, eftersom djursjukdomar också kan spridas genom förmedling av livsmedel. Samma produkter kan omfattas både av regler som gäller livsmedelshygien och av regler som gäller bekämpande av djursjukdomar.

I propositionen har man därför utgått från att det ändamålsenligaste sättet att ordna verkställigheten av direktivet om veterinärkontroller är att tillsynen i fråga i sin helhet faller inom fiskhygienlagens tillämpningsområde.

I paragrafen ingår, i överensstämmelse med vad som anförts ovan, stadganden om kontroll av sådana fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från en annan medlemsstat. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall se till att fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från en annan medlemsstat kontrolleras vid den enhet till vilken de först levereras i Finland. Detta kan t.ex. vara en anläggning enligt fiskhygienlagen, ett detaljhandelsföretag eller ett storkök. Andra uppgifter som hänför sig till kontrollerna och som inte är myndighetsuppdrag, t.ex. laboratorieundersökningar, kan kommunen också låta utföra i form av köptjänster som kommunen anskaffar.

Vid kontroll- och tillsynsförfarandet skall stadgandena i 5 kap. fiskhygienlagen iakttas i tillämpliga delar. I dem stadgas om procedurerna vid tillsynen över anläggningar i Finland. De stadganden som direktivet om veterinärkontroller förutsätter om de procedurer som skall följas vid konstaterande av brister hos fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras från en annan medlemsstat överensstämmer dock med de stadganden som gäller fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som importerats från tredje land. Dessa stadganden föreslås ingå i 32 d och 32 i §§.

Den enhet som tar emot fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter från en annan medlemsstat skall anmäla ankomsten av varje parti fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter. Ett stadgande om detta skall ingå i 32 e §. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall kontrollera partierna genom stickprov. Kontrollerna skall utföras oftare om det finns orsak till det.

Den kommunala övervakningsmyndigheten skall sköta kontrollerna enligt den föreslagna

lagen endast vid den enhet som enligt anmälan först har tagit emot ett visst parti fiskerivaror eller bearbetade och beredda produkter. Den övriga tillsynen över partiet skall utövas med stöd av hälsoskyddslagen och livsmedelslagen som en del av tillsynen enligt dessa lagar.

När det gäller tillsynen över transporter skall tullmyndigheterna sköta den dokumentkontroll som skall utföras i samband med införseln och som hör till tullmyndigheternas verksamhetsområde. Den livsmedelshygieniska kontrollen skall utföras av den kommunala övervakningsmyndigheten, som också annars sköter den tillsyn som omfattas av hygienlagarnas tillämpningsområde. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall besluta om de åtgärder som kontrollen kräver. Sådana laboratorietjänster som hänför sig till kontrollerna skall den kommunala övervakningsmyndigheten vid behov kunna skaffa som köptjänster.

32 c §. I 5 kap. fiskhygienlagen ingår stadganden om anläggningarnas och tillsynsmyndigheternas sådana rättigheter och skyldigheter som tillsynen förutsätter. Eftersom det föreslås att fiskhygienlagens tillämpningsområde skall utvidgas till att i fråga om tillsynen över handeln på den inre marknaden omfatta också andra enheter än anläggningar, bör ovan avsedda stadganden i 5 kap. även gälla dessa andra enheter. Ett stadgande om detta ingår i paragrafens 1 mom.

I paragrafens 2 mom. föreslås att jord- och skogsbruksministeriet skall kunna meddela sådana närmare föreskrifter som EG-rättsakterna kräver om organiseringen av de kontroller och den tillsyn som handeln på EG:s inre marknad förutsätter.

32 d §. I direktivet om veterinärkontroller ingår bestämmelser om hur den mottagande medlemsstaten skall förfara i fråga om fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som härrör från en annan medlemsstat, om det vid kontrollerna konstateras att produkterna i fråga inte uppfyller kraven i EG-lagstiftningen.

Det stadgande som behövs för detta ändamål ingår i 47 § i gällande fiskhygienlag. Lagrummet gäller import- och exportkontroller. I den föreslagna lagen flyttas stadgandet i 47 § till 32 i §, som gäller tredjelandskontroller. Till den sistnämnda paragrafen hänvisas också i den föreslagna paragrafens 1 mom.

Enligt direktivet om veterinärkontroller skall den mottagande medlemsstaten informera såväl den medlemsstat från vilken ett parti fiskeriva-

ror eller bearbetade och beredda produkter avsänts som kommissionen om de åtgärder som den mottagande medlemsstaten har vidtagit med avseende på partiet i fråga. Informationen skall lämnas av anstalten för veterinärmedicin och livsmedel i egenskap av den myndighet som leder tillsynen enligt fiskhygienlagen. Med tanke på detta bör den kommunala övervakningsmyndigheten informera anstalten för veterinärmedicin och livsmedel om de åtgärder som den har vidtagit i fråga om ett parti som härrör från en annan medlemsstat.

Verksamheten vid enheter som tar emot fiskerivaror och bearbetade och beredda produkter från en annan medlemsstat

32 e §. I paragrafen ingår de stadganden som direktivet om veterinärkontroller förutsätter om ordnandet av verksamheten vid den enhet som i Finland först tar emot ett visst parti fiskerivaror eller bearbetade och beredda produkter från en annan medlemsstat. Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela sådana detaljerade föreskrifter om detta som direktivet om veterinärkontroller förutsätter.

5 b kap. Import- och exportövervakning

Import och export

Fiskhygienlagens stadganden om export och import ingår i de gällande 44—47 §§.

I och med ett EU-medlemskap kommer stadgandena om import och export endast att gälla import från länder utanför EG och, på motsvarande sätt, export till länder utanför EG. Det föreslås i propositionen att ifrågavarande stadganden om import och export för tydlighetens skull tas in i lagen genast efter 5 a kap., som gäller tillsynen över handeln på EG:s inre marknad.

32 f §. Paragrafen skall gälla de krav som ställs på sådana fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som importerar. Till innehållet motsvarar stadgandet gällande 44 §, så formulerat att det föreslagna stadgandet inte gäller handeln inom EG.

32 g §. I paragrafen ingår ett stadgande om de krav som skall ställas på sådana fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som exporterar till länder utanför EG. De skall

uppfylla de krav som respektive mottagarland ställer. Jord- och skogsbruksministeriet skall vid behov kunna meddela närmare föreskrifter om exportkraven i respektive land.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

32 h §. Importövervakningen av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter sköts för närvarande av tullen.

Gränskontrolldirektivet uppställer detaljerade krav för importkontrollen av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter. I direktivet ingår noggranna bestämmelser om hur kontrollerna enligt det skall ordnas. Detta förutsätter bl.a. att produkter från tredje land får införas i EG endast via särskilda gränskontrollstationer, där den livsmedelshygieniska kontrollen utförs av veterinärmyndigheterna. De övriga medlemsstaterna skall via ett särskilt Shift- datasystem informeras om partier som vid tredjelandskontrollen har godkänts för införsel i EG. Kostnaderna för kontrollerna skall uppbäras hos importören eller dennes ombud.

I anslutningsfördraget fick Finland en övergångstid på två år för det tekniska verkställandet av det kontrollsystem som direktivet förutsätter. I detta skede är det således ännu inte helt klart hur gränskontrollsystemet kommer att organiseras. Uppgifterna enligt gränskontrolldirektivet sköts såväl av tullen som av veterinärmyndigheterna. Det föreslås därför att genom förordning skall stadgas om vilken av de statliga myndigheterna enligt fiskhygienlagen som skall sköta de livsmedelshygieniska importkontrollerna.

32 i §. I paragrafen ingår stadganden om förfarandet när det gäller fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som har förkastats vid en importkontroll. Enligt 32 d § skall dessa procedurer följas också då brister hos fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från en annan medlemsstat konstateras i samband med en kontroll enligt den föreslagna 32 b §.

Stadgandet motsvarar stadgandet i den gällande 47 §.

35 §. Det föreslås att till förteckningen i paragrafen över beslut i vilka det kan bestämmas att de skall träda i kraft omedelbart fogas de beslut som skall fattas med tanke på de tillsynsåtgärder som handeln på EG:s inre

marknad förutsätter. Dessa beslut motsvarar de beslut som fattas i samband med tillsynen över anläggningarna och i vilka vid behov kan bestämmas att de skall iakttas genast, oberoende av eventuella rättelseyrkanden eller bevärr.

I paragrafen görs dessutom de ändringar som den föreslagna överföringen av stadgandet om importkontrollåtgärder till 5 b kap. förordar.

39 §. Enligt den föreslagna lagen skall tillsynen över fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från andra medlemsstater i EU överföras på kommunen. Detta ökar i någon mån de kommunala övervakningsmyndigheternas arbetsbörda och kostnader. För att kommunerna trots det skall kunna utföra uppdraget utan svårigheter föreslås i paragrafens 1 mom. att kommunerna av verksamhetsidkaren skall kunna uppbära avgift också för provtagning och undersökning av prov i samband med tillsynen. Avgiften skall uppbäras till samma belopp både för inhemska produkter och för produkter som anländer från något annat land inom EG.

Till övriga delar kvarstår de avgifter som nämns i 1 mom. oförändrade. Avgifterna skall uppbäras enligt en taxa som kommunen har godkänt. Om något annat inte följer av avgiftsdirektivet skall avgiftens storlek bestämmas så att den högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen.

Avgiftsdirektivet förutsätter att medlemsstaterna för den livsmedelshygieniska kontrollen av animaliska livsmedel minst uppbär en avgift som bestäms enligt direktivet. Grunderna för bestämmande av avgifterna för olika livsmedelsgrupper meddelas särskilt genom rådets beslut. Avgiften fastställs i ecu. Avgiften i ecu räknas om i nationell valuta enligt de kurser som årligen publiceras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Enligt avgiftsdirektivet får de uppburna avgifterna inte på något sätt återbetalas till den hos vilken de uppburits. Utöver avgifterna enligt direktivet får medlemsstaterna inte uppbära några andra avgifter för kontroll- och tillsynsåtgärderna i fråga.

Medlemsstaterna får följa sin nationella lagstiftning tills rådet har utfärdat beslut om grunderna för bestämmande av avgifterna. Hittills har sådana beslut utfärdats endast när det gäller kött. När det gäller fiskerivaror har

kommissionen färdigställt ett förslag till ett direktiv som skall gälla tillsynsavgifter för fiskerivaror.

I paragrafens 2 mom. föreslås ett stadgande med tanke på att rådet i framtiden utfärdar beslut om tillsynsavgifterna. På grundval av den bilaga i avgiftsdirektivet som gäller kött och kommissionens förslag som gäller fiskerivaror kan det förutspås att grunderna för bestämmande av avgifterna kommer att vara mycket detaljerade. Avgiftsdirektivet förutsätter också att medlemsstaterna skall kunna informera kommissionen om hur avgiften bestäms nationellt samt dessutom lämna andra uppgifter om avgifterna och användningen av dem.

Det föreslås därför att jord- och skogsbruksministeriet skall kunna meddela sådana närmare föreskrifter som EG-rättsakterna förutsätter om de tillsynsavgifter som EG kräver. Dessa föreskrifter skall meddelas endast då EG-rättsakterna nödvändigtvis kräver det.

Det nya 2 mom. innebär att det nuvarande 2 mom. blir 3 mom.

39 a §. För utförande av importkontroller uppbärs en avgift som bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten, om något annat inte följer av avgiftsdirektivet. Rådet har ännu inte fastställt några importkontrollavgifter enligt avgiftsdirektivet utan beslut om dem fattas nationellt.

39 b §. Om den mottagande medlemsstaten regelbundet konstaterar brister hos fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som härrör från en viss anläggning, kan kommissionen enligt direktivet om veterinärkontroller låta inspektera anläggningen. Kostnaderna för inspektionerna skall betalas av anläggningen. Ett stadgande om detta föreslås i paragrafen.

43 §. Enligt paragrafen kan jord- och skogsbruksministeriet meddela sådana närmare föreskrifter som EES-avtalet förutsätter om de frågor som nämns i paragrafen. Till följd av EU-medlemskapet föreslås att paragrafens inledande stycke ändras så att föreskrifterna skall meddelas i enlighet med de internationella förpliktelser som binder Finland.

Det föreslås att paragrafens 8 punkt preciseras så att jord- och skogsbruksministeriet kan meddela föreskrifter om högsta tillåtna mängder främmande ämnen i fiskerivaror och dessutom också i bearbetade och beredda produkter.

Direktivet om fiskerivaror (91/493/EEG) och musseldirektivet (91/492/EEG), som fiskhygien-

lagen grundar sig på, gäller främmande ämnen i såväl fiskerivaror som bearbetade och beredda produkter av dem. Direktivet om veterinärkontroller och gränskontrolldirektivet gäller också tillsynen över främmande ämnen i bearbetade och beredda produkter. Möjligheten att meddela närmare föreskrifter om högsta tillåtna mängden främmande ämnen samt om metoderna för undersökning av dem samt om referenslaboratorier bör därför utvidgas så att den utöver fiskerivaror också omfattar bearbetade och beredda produkter.

Import och export. Det föreslås att mellanrubriken upphävs som obehövlig.

44—47 §§. Paragraferna föreslås bli upphävida.

48 §. Den hänvisning till EES-avtalet som ingår i paragrafen ersätts med en hänvisning till en internationell förpliktelse som binder Finland.

Laboratorier

48 a §. Det föreslås att i fiskhygienlagen tas in ett stadgande som motsvarar det stadgande om nationella referenslaboratorier och laboratorier som utför undersökningar av främmande ämnen vilket ingår i de övriga hygienlagarna. Detta ger beredskap med tanke på de rättsakter som är under beredning inom EG och i vilka förutsätts att ett referenslaboratorium utses och laboratorier som utför undersökningar av främmande ämnen godkänns. Ett motsvarande system ingår redan i kötthygienlagen och mjölkhygienlagen.

Handräckning

49 a §. Det föreslås att i denna paragraf tas in ett stadgande som motsvarar det stadgande om handräckning från polisens och tullmyndigheternas sida som ingår i de övriga hygienlagarna.

1.2. Kötthygienlagen

5 §. I det föreslagna 3 mom. ingår ett stadgande, enligt vilket kötthygienlagens tillämpningsområde till följd av direktivet om veterinärkontroller preciseras på ett sätt som med tanke på kött och köttvaror motsvarar det som anfördes i samband med förslaget till ändring av 2 § fiskhygienlagen.

6 §. I paragrafen hänvisas till hälsovårdslagen, som vid ingången av 1995 upphävs genom hälsoskyddslagen. Den precisering som detta föranleder föreslås bli gjord i paragrafen.

30 §. Direktivet om veterinärkontroller förutsätter att behöriga myndigheter i medlemsstaten kan utföra sådan granskning av dokument och datoriserat material som tillsynen kräver också i verksamhetsidkarens kontorslokaler. En precisering som gäller detta föreslås i det stadgande i 1 mom. som gäller tillsynsmyndigheternas inspektionsrätt.

I paragrafens 2 mom. stadgas att också inspektörer enligt EES-avtalet vid sidan av finska tillsynsmyndigheter skall få tillträde till den anläggning som inspekteras. I fråga om EU-stater gäller denna rätt EG:s inspektörer. Det föreslås att en ändring som gäller detta görs i momentet med den preciseringen att EG:s inspektörer har rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det.

42 §. I paragrafen hänvisas till hälsovårdslagen, som vid ingången av 1995 upphävs genom hälsoskyddslagen. Den precisering som detta föranleder föreslås bli gjord i paragrafen.

4 a kap. Tillsyn som handeln inom Europeiska gemenskapen förutsätter

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

42 a—42 d §§. I paragraferna ingår motsvarande stadganden om kött och köttvaror som de som gäller fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter och för vilka redogörs i samband med 32 a—32 d §§ i förslaget till ändring av fiskhygienlagen.

Eftersom tillsynen över slakterier och inrättningar som finns i samband med dem enligt kötthygienlagen ankommer på besiktningsveterinärerna vid anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, föreslås i 42 b § ett omnämnande av att kontrollerna vid anläggningarna i fråga utförs av den statliga besiktningsveterinär som övervakar anläggningen.

Verksamheten vid enheter som tar emot kött och köttvaror från en annan medlemsstat

42 e §. I paragrafen ingår de stadganden som direktivet om veterinärkontroller förutsätter

om ordnandet av verksamheten vid den enhet som i Finland först tar emot ett visst parti kött eller köttvaror från en annan medlemsstat. Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela sådana detaljerade föreskrifter om detta som direktivet om veterinärkontroller förutsätter.

4 b kap. Import- och exportövervakning

Import och export

Kötthygienlagens stadganden om export och import ingår i de gällande 57— 60 §§.

I och med ett EU-medlemskap kommer stadgandena om import och export endast att gälla import från länder utanför EG och, på motsvarande sätt, export till länder utanför EG. Det föreslås i propositionen att ifrågasvarande stadganden om import och export för tydlighetens skull tas in i lagen genast efter 4 a kap., som gäller tillsynen över handeln på EG:s inre marknad.

42 f och 42 g §§. I paragraferna ingår stadganden om kött och köttvaror som motsvarar de stadganden som föreslås i detaljmotiveringen till 32 f och 32 g §§ i förslaget till ändring av fiskhygienlagen.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

42 h §. Den livsmedelshygieniska importövervakningen av kött och köttvaror sköts för närvarande av anstalten för veterinärmedicin och livsmedel. I paragrafen ingår stadganden om organiseringen av importövervakningen av kött och köttvaror, vilka motsvarar de stadganden som föreslås i detaljmotiveringen till 32 h § i förslaget till ändring av fiskhygienlagen.

42 i §. I paragrafen ingår stadganden om förfarandet när det gäller kött och köttvaror som har förkastats vid en importkontroll. Enligt 42 d § skall dessa procedurer följas också då brister hos kött och köttvaror som levereras till Finland från en annan medlemsstat konstateras i samband med en kontroll enligt den föreslagna 42 b §.

Stadgandet motsvarar stadgandet i den gällande 60 §.

46 §. Det föreslås att till förteckningen i paragrafen över beslut i vilka det kan bestämmas att de skall träda i kraft omedelbart fogas

de beslut som skall fattas med tanke på de tillsynsåtgärder som handeln på EU:s inre marknad förutsätter. Dessa beslut motsvarar de beslut som fattas i samband med tillsynen över anläggningarna och i vilka vid behov kan bestämmas att de skall iakttas genast, oberoende av eventuella rättelseyrkanden eller besvär.

I paragrafen görs dessutom de ändringar som den föreslagna överföringen av stadgandet om importkontrollåtgärder till 4 b kap. föranleder.

51 §. När det gäller kött förutsätter avgiftsdirektivet att även kommunen skall uppbära en i avgiftsdirektivet bestämd avgift för köttbesiktningen och tillsynen i samband därmed samt för tillsynen över styckningsanläggningar och frys- och kylager. Skyldigheten att uppbära avgift gäller även tagning och undersökning av prov i samband med ovan nämnda tillsyn. Ett stadgande om detta föreslås i 1 mom.

I paragrafens 2 mom. föreslås ett stadgande om att kommunen skall uppbära avgift även för annan tillsyn enligt kötthygienlagen samt för tagning och undersökning av prov i samband därmed, om ett internationellt avtal som binder Finland förutsätter det. Detta ger beredskap med tanke på en eventuell utvidning av avgiftsdirektivet till att gälla även annan tillsyn som de direktiv som gäller kött och köttvaror förutsätter.

51 a §. Om de avgifter som kommunen kan uppbära med stöd av gällande kötthygienlag stadgas i den gällande lagens 51 §. Det föreslås att stadgandet tas in efter den föreslagna 51 §, som gäller obligatoriska avgifter, så formulerat att de punkter som gäller obligatoriska avgifter enligt avgiftsdirektivet stryks.

Överföringen av tillsynen över kött och köttvaror, som levereras till Finland från andra medlemsstater inom EU, på kommunen ökar i någon mån också de kommunala övervakningsmyndigheternas arbetsbörda och kostnader. För att kommunerna trots det skall kunna utföra uppdraget utan svårigheter föreslås i paragrafens 1 mom. att kommunerna av verksamhetsidkaren skall kunna uppbära avgift också för provtagning och undersökning av prov i samband med tillsynen till den del avgift inte redan uppbärs i form av obligatorisk avgift enligt 51 §. Avgiften skall uppbäras till samma belopp både för inhemska produkter och för produkter som anländer från något annat land inom EG.

Med stöd av 50 § kötthygienlagen är den besiktning som utförs och den tillsyn som utövas av statens besiktningsveterinärer redan nu avgiftsbelagd i sin helhet.

51 b §. I paragrafen stadgas om grunderna för bestämmande av de avgifter som kommunen uppbär och att avgifterna får indrivas utan dom eller beslut. Avgifterna skall uppbäras enligt en taxa som kommunen har godkänt. Om något annat inte följer av avgiftsdirektivet skall avgiftens storlek alljämt bestämmas så att den högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen.

Grunderna för bestämmande av avgifterna enligt avgiftsdirektivet är mycket detaljerade. Avgiftsdirektivet förutsätter också att medlemsstaterna skall kunna informera kommissionen om hur avgiften bestäms nationellt samt dessutom lämna andra uppgifter om avgifterna och användningen av dem.

Det föreslås därför att jord- och skogsbruksministeriet skall kunna meddela sådana närmare föreskrifter som EG-rättsakterna förutsätter om de tillsynsavgifter som EG kräver. Dessa föreskrifter skall meddelas endast då EG-rättsakterna nödvändigtvis kräver det. I avgiftsdirektivet bestäms att en enligt avgiftsdirektivet bestämd minimiavgift skall uppbäras för besiktning av kött som importerats från tredje land. Avgiften får högst motsvara självkostnadsvärdet.

52 §. Inom handeln på EG:s inre marknad finns inga exportkontroller. Det föreslås därför att hänvisningen till exportkontroller stryks.

I stället för uttrycket ”ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland” föreslås i paragrafen uttrycket ”en internationell förpliktelse som binder Finland”, som bättre täcker även de förpliktelser som EU-medlemskapet medför.

52 a §. Om de avgifter som statens myndigheter uppbär stadgas i 50 och 52 §§. På de grunder som anförs ovan för 51 b § föreslås att jord- och skogsbruksministeriet skall kunna meddela närmare föreskrifter också om grunderna för bestämmande av de avgifter som statens myndigheter uppbär, om avgiftsdirektivet kräver obligatoriska avgifter.

52 b §. Om den mottagande medlemsstaten regelbundet konstaterar brister hos kött och köttvaror som härrör från en viss anläggning, kan kommissionen enligt direktivet om veterinärkontroller låta inspektera anläggningen. Kostnaderna för inspektionerna skall betalas

av anläggningen. Ett stadgande om detta föreslås i paragrafen.

56 §. Det föreslås att jord- och skogsbruksministeriets bemyndigande att meddela föreskrifter enligt paragrafens 1 mom. 12 punkt utvidgas så att det även gäller högsta tillåtna mängder främmande ämnen i köttvaror och övervakningen av dem.

Bemyndigandet i fråga behövs för att de EG-direktiv som gäller rester av bekämpningsmedel (86/363/EEG och 93/57/EEG) skall kunna tas in i Finlands lagstiftning också när det gäller köttvaror. De högsta tillåtna mängderna enligt direktivet är desamma för köttvaror som för kött.

Import och export. Det föreslås att mellanrubriken upphävs som obehövlig.

57—60 §§. Paragraferna föreslås bli upphävda.

1.3. Mjölkhgienlagen

2 §. Det föreslås att mjölkhgienlagens tillämpningsområde på grund av direktivet om veterinärkontroller preciseras på motsvarande sätt som det som framförs i förslaget till ändring av 2 § fiskhygienlagen. Ett stadgande om detta föreslås i 1 mom.

3 §. I paragrafen hänvisas till hälsovårdslagen, som vid ingången av 1995 upphävs genom hälsoskyddslagen. Den precisering som detta föranleder föreslås bli gjord i paragrafen.

25 §. Direktivet om veterinärkontroller förutsätter att behöriga myndigheter i medlemsstaten kan utföra sådan granskning av dokument och datoriserat material som tillsynen kräver också i verksamhetsidkarens kontorslokaler. En precisering som gäller detta föreslås i det stadgande i 1 mom. som gäller tillsynsmyndigheternas inspektionsrätt.

I paragrafens 2 mom. stadgas att också inspektörer enligt EES-avtalet vid sidan av finska tillsynsmyndigheter skall få tillträde till den anläggning som inspekteras. I fråga om EU-stater gäller denna rätt EG:s inspektörer. Det föreslås att en ändring som gäller detta görs i momentet med den preciseringen att EG:s inspektörer har rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det.

38 §. I paragrafen hänvisas till hälsovårdslagen, som vid ingången av 1995 upphävs genom

hälsoskyddslagen. Den precisering som detta föränleder föreslås bli gjord i paragrafen.

5 a kap. Tillsyn som handeln inom Europeiska gemenskapen förutsätter

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

38 a—38 d §§. I paragraferna ingår motsvarande stadganden om mjölk och mjölkbaserade produkter som de som gäller fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter och för vilka redogörs i samband med 32 a—32 d §§ i förslaget till ändring av fiskhygienlagen.

Verksamheten vid enheter som tar emot mjölk och mjölkbaserade produkter från en annan medlemsstat

38 e §. I paragrafen ingår de stadganden som direktivet om veterinärkontroller förutsätter om ordnandet av verksamheten vid den enhet som i Finland först tar emot ett visst parti mjölk eller mjölkbaserade produkter från en annan medlemsstat. Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela sådana detaljerade föreskrifter om detta som direktivet om veterinärkontroller förutsätter.

5 b kap. Import- och exportövervakning

Import och export

Mjölkhygienlagens stadganden om export och import ingår i de gällande 50—53 §§.

I och med ett EU-medlemskap kommer stadgandena om import och export endast att gälla import från länder utanför EG och, på motsvarande sätt, export till länder utanför EG. Det föreslås i propositionen att ifrågakörande stadganden om import och export för tydlighetens skull tas in i lagen genast efter 5 a kap., som gäller tillsynen över handeln på EG:s inre marknad.

38 f och 38 g §§. I paragraferna ingår stadganden om mjölk och mjölkbaserade produkter som motsvarar de stadganden som föreslås i detaljmotiveringen till 32 f och 32 g §§ i förslaget till ändring av fiskhygienlagen.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

38 h §. Den livsmedelshygieniska importövervakningen av mjölk och mjölkbaserade produkter sköts för närvarande av anstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

I paragrafen ingår stadganden om organiseringen av importövervakningen av mjölk och mjölkbaserade produkter, vilka motsvarar de stadganden som föreslås i detaljmotiveringen till 32 h § i förslaget till ändring av fiskhygienlagen.

38 i §. I paragrafen ingår stadganden om förfarandet när det gäller mjölk och mjölkbaserade produkter som har förkastats vid en importkontroll. Enligt 38 d § skall dessa procedurer följas också då brister hos mjölk och mjölkbaserade produkter som levereras till Finland från en annan medlemsstat konstateras i samband med en kontroll enligt den föreslagna 38 b §.

Stadgandet motsvarar stadgandet i den gällande 53 §.

41 §. Det föreslås att till förteckningen i paragrafen över beslut i vilka det kan bestämmas att de skall träda i kraft omedelbart fogas de beslut som skall fattas med tanke på de tillsynsåtgärder som handeln på EU:s inre marknad förutsätter. Dessa beslut motsvarar de beslut som fattas i samband med tillsynen över anläggningarna och i vilka vid behov kan bestämmas att de skall iakttas genast, oberoende av eventuella rättelseyrkanden eller besvär.

I paragrafen görs dessutom de ändringar som den föreslagna överföringen av stadgandet om importkontrollåtgärder till 5 b kap. föränleder.

45 §. Överföringen av tillsynen över mjölk och mjölkbaserade produkter, som levereras till Finland från andra medlemsstater inom EU, på kommunen ökar i någon mån också de kommunala övervakningsmyndigheternas arbetsbörda och kostnader. För att kommunerna trots det skall kunna utföra uppdraget utan svårigheter föreslås i paragrafens 1 mom. att kommunerna av verksamhetsidkaren skall kunna uppbära avgift också för provtagning i samband med tillsynen.

Till övriga delar kvarstår de prestationer för vilka kommunen kan uppbära avgift enligt mjölkhygienlagen oförändrade. Avgifterna skall uppbäras enligt en taxa som kommunen

har godkänt. Om något annat inte följer av avgiftsdirektivet skall avgiftens storlek alljämt bestämmas så att den högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen.

I paragrafens 2 mom. föreslås ett stadgande med tanke på att avgiftsdirektivet eventuellt utvidgas till att gälla även livsmedel som faller inom mjölkhygienlagens tillämpningsområde. Jord- och skogsbruksministeriet skall kunna meddela sådana närmare föreskrifter som EG-rättsakterna förutsätter om de tillsynsavgifter som EG kräver. Dessa föreskrifter skall meddelas endast då EG-rättsakterna nödvändigtvis kräver det. Grunderna för bestämmande av avgifterna enligt avgiftsdirektivet är mycket detaljerade. Avgiftsdirektivet förutsätter också att medlemsstaterna skall kunna informera kommissionen om hur avgiften bestäms nationellt samt dessutom lämna andra uppgifter om avgifterna och användningen av dem.

45 a §. I paragrafen föreslås ett stadgande om importkontrollavgifter. Dessa skall uppbäras enligt lagen om grunderna för avgifter till staten, om inte något annat följer av förpliktelserna i samband med ett EU-medlemskap.

Det föreslås dessutom att jord- och skogsbruksministeriet skall kunna meddela närmare föreskrifter om grunderna för bestämmande av de avgifter som uppbärs för importkontroller, om avgiftsdirektivet utvidgas till att gälla även importkontroller.

45 b §. Om den mottagande medlemsstaten regelbundet konstaterar brister hos mjölk och mjölkbaserade produkter som härrör från en viss anläggning, kan kommissionen enligt direktivet om veterinärkontroller låta inspektera anläggningen. Kostnaderna för inspektionerna skall betalas av anläggningen. Ett stadgande om detta föreslås i paragrafen.

Import och export. Det föreslås att mellanrubriken upphävs som obehövlig.

50—53 §§. Paragraferna föreslås bli upphävda.

1.4. Äggprodukthygienlagen

2 §. Det föreslås att äggprodukthygienlagens tillämpningsområde på grund av direktivet om veterinärkontroller preciseras på ett sätt som med tanke på äggprodukter motsvarar det som anfördes i fråga om fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter i samband med förslaget till ändring av 2 § fiskhygienlagen.

4 §. I paragrafen hänvisas till hälsovårdslagen, som vid ingången av 1995 upphävs genom hälsoskyddslagen. Den precisering som detta föranleder föreslås bli gjord i paragrafen.

19 §. Direktivet om veterinärkontroller förutsätter att behöriga myndigheter i medlemsstaten kan utföra sådan granskning av dokument och datoriserat material som tillsynen kräver också i verksamhetsidkarens kontorslokaler. En precisering som gäller detta föreslås i det stadgande i 1 mom. som gäller tillsynsmyndigheternas inspektionsrätt.

I paragrafens 2 mom. stadgas att också inspektörer enligt EES-avtalet vid sidan av finska tillsynsmyndigheter skall få tillträde till den anläggning som inspekteras. I fråga om EU-stater gäller denna rätt EG:s inspektörer. Det föreslås att en ändring som gäller detta görs i momentet med den preciseringen att EG:s inspektörer har rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det.

32 §. I paragrafen hänvisas till hälsovårdslagen, som vid ingången av 1995 upphävs genom hälsoskyddslagen. Den precisering som detta föranleder föreslås bli gjord i paragrafen.

4 a kap. Tillsyn som handeln inom Europeiska gemenskapen förutsätter

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

32 a—32 d §§. I paragraferna ingår motsvarande stadganden om äggprodukter som de som gäller fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter och för vilka redogörs i samband med 32 a—32 d §§ i förslaget till ändring av fiskhygienlagen.

Verksamheten vid enheter som tar emot äggprodukter från en annan medlemsstat

32 e §. I paragrafen ingår de stadganden som direktivet om veterinärkontroller förutsätter om ordnandet av verksamheten vid den enhet som i Finland först tar emot ett visst parti äggprodukter från en annan medlemsstat. Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela sådana detaljerade föreskrifter om detta som direktivet om veterinärkontroller förutsätter.

4 b kap. Import- och exportövervakning

Import och export

Äggprodukthygienlagens stadganden om ex-

port och import ingår i de gällande 44—47 §§.

I och med ett EU-medlemskap kommer stadgandena om import och export endast att gälla import från länder utanför EG och, på motsvarande sätt, export till länder utanför EG. Det föreslås i propositionen att ifrågavarande stadganden om import och export för tydlighetens skull tas in i lagen genast efter 4 a kap., som gäller tillsynen över handeln på EG:s inre marknad.

32 f och 32 g §§. I paragraferna ingår stadganden om äggprodukter som motsvarar de stadganden som föreslås i detaljmotiveringen till 32 f och 32 g §§ i förslaget till ändring av fiskhygienlagen.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

32 h §. Den livsmedelshygieniska importövervakningen av äggprodukter sköts för närvarande av anstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

I paragrafen ingår stadganden om organiseringen av importövervakningen av äggprodukter, vilka motsvarar de stadganden som föreslås i detaljmotiveringen till 32 h § i förslaget till ändring av fiskhygienlagen.

32 i §. I paragrafen ingår stadganden om förfarandet när det gäller äggprodukter som har förkastats vid en importkontroll. Enligt 32 d § skall dessa procedurer följas också då brister hos äggprodukter som levereras till Finland från en annan medlemsstat konstateras i samband med en kontroll enligt den föreslagna 32 b §.

Stadgandet motsvarar stadgandet i den gällande 47 §.

35 §. Det föreslås att till förteckningen i paragrafen över beslut i vilka det kan bestämmas att de skall träda i kraft omedelbart fogas de beslut som skall fattas med tanke på de tillsynsåtgärder som handeln på EG:s inre marknad förutsätter. Dessa beslut motsvarar de beslut som fattas i samband med tillsynen över anläggningarna och i vilka vid behov kan bestämmas att de skall iakttas genast, oberoende av eventuella rättelseyrkanden eller besvär.

I paragrafen görs dessutom de ändringar som den föreslagna överföringen av stadgandet

om importkontrollåtgärder till 4 b kap. förleder.

39 §. Överföringen av tillsynen över äggprodukter, som levereras till Finland från andra medlemsstater inom EU, på kommunen ökar i någon mån också de kommunala övervakningsmyndigheternas arbetsbörda och kostnader. För att kommunerna trots det skall kunna utföra uppdraget utan svårigheter föreslås i paragrafens 1 mom. att kommunerna av verksamhetsidkaren skall kunna uppbära avgift också för provtagning i samband med tillsynen.

Till övriga delar kvarstår de prestationer för vilka kommunen kan uppbära avgift enligt äggprodukthygienlagen oförändrade. Avgifterna skall uppbäras enligt en taxa som kommunen har godkänt. Om något annat inte följer av avgiftsdirektivet skall avgiftens storlek bestämmas så att den högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen.

I paragrafens 2 mom. föreslås ett stadgande med tanke på att avgiftsdirektivet eventuellt utvidgas till att gälla även äggprodukter. Jord- och skogsbruksministeriet skall kunna meddela sådana närmare föreskrifter som EG-rättsakterna förutsätter om de tillsynsavgifter som EG kräver. Dessa föreskrifter skall meddelas endast då EG-rättsakterna nödvändigtvis kräver det. Grunderna för bestämmande av avgifterna enligt avgiftsdirektivet är mycket detaljerade. Avgiftsdirektivet förutsätter också att medlemsstaterna skall kunna informera kommissionen om hur avgiften bestäms nationellt samt dessutom lämna andra uppgifter om avgifterna och användningen av dem.

39 a §. I paragrafen föreslås ett stadgande om importkontrollavgifter. Dessa skall uppbäras enligt lagen om grunderna för avgifter till staten, om inte något annat följer av förpliktelserna i samband med ett EU-medlemskap.

Det föreslås dessutom att jord- och skogsbruksministeriet skall kunna meddela närmare föreskrifter om grunderna för bestämmande av de avgifter som uppbärs för importkontroller, om avgiftsdirektivet utvidgas till att gälla även importkontroller.

39 b §. Om den mottagande medlemsstaten regelbundet konstaterar brister hos äggprodukter som härrör från en viss anläggning, kan kommissionen enligt direktivet om veterinärkontroller låta inspektera anläggningen. Kostnaderna för inspektionerna skall betalas av anläggningen. Ett stadgande om detta föreslås i paragrafen.

Import och export. Det föreslås att mellanrubriken upphävs som obehövlig.

44—47 §§. Paragraferna föreslås bli upphävda.

Laboratorier

48 a §: Det föreslås att i paragrafen tas in ett stadgande som motsvarar det stadgande om nationella referenslaboratorier och laboratorier som utför undersökningar av främmande ämnen vilket ingår i de övriga hygienlagarna. Detta ger beredskap med tanke på de rättsakter som är under beredning inom EU och i vilka förutsätts att ett referenslaboratorium utses och laboratorier som utför undersökningar av främmande ämnen godkänns. Ett motsvarande system ingår redan i kötthygienlagen och mjölkhygienlagen.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

Med stöd av de föreslagna lagarna skall

1.

Lag

om ändring av fiskhygienlagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i fiskhygienlagen av den 6 maj 1994 (330/94) 44—47 §§ och mellanrubriken före 44 §, ändras 2 och 3 §§, 4 § 6 punkten, 6 § 1 mom., 13 § 1 mom., 19, 35 och 39 §§, i 43 § det inledande stycket och 8 punkten samt 48 § 1 mom. samt

fogas till lagen nya 5 a och 5 b kap. samt nya 39 a, 39 b, 48 a och

48 b §§ samt en ny mellanrubrik före 48 a och 48 b §§ som följer:

2 §

Denna lag tillämpas på hantering, lagring och transport av fiskerivaror avsedda för allmän konsumtion och av bearbetade och beredda produkter av dem innan de kommer ut i detaljhandeln, dock inte på transport från partiaffärer. Lagen tillämpas även på de livsmedelshygieniska krav som ställs på fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter avsedda för allmän konsumtion innan de kommer ut i detaljhandeln. Lagen tillämpas dessutom när av sådana fiskerivaror samt bearbe-

genom förordning stadgas om de statliga myndigheter som utför importkontroller.

Genom jord- och skogsbruksministeriets beslut skall meddelas sådana närmare föreskrifter som EU-medlemskapet förutsätter om ordnandet av den tillsyn som handeln på EG:s inre marknad kräver och om omständigheter som hänför sig till ordnandet av verksamheten vid enheter som från en annan medlemsstat tar emot sådana livsmedel som faller inom hygienlagarnas tillämpningsområde.

Jord- och skogsbruksministeriet skall dessutom meddela närmare föreskrifter om ordnandet av importkontroller.

3. Ikraftträdande

Om lagarnas ikraftträdande skall stadgas genom förordning.

De föreslagna lagarna avses i mån av möjlighet träda i kraft samtidigt som EU-medlemskapet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

tade och beredda produkter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat inom Europeiska unionen (*medlemsstat*) kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot ifrågavarande parti fiskerivaror eller bearbetade eller beredda produkter.

Jord- och skogsbruksministeriet kan dock bestämma i vilken omfattning denna lag tillämpas på sådana små mängder fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som en fiskare säljer direkt antingen till konsumenterna eller till detaljhandlarna. Jord- och skogsbruksministeriets föreskrifter skall meddelas med beaktande av de krav som följer av

internationella förpliktelser som binder Finland.

3 §

Om de krav som gäller hälsotillståndet hos den personal som vid anläggningar och på fiskefartyg hanterar fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86) och i hälsoskyddslagen (763/94).

Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningarna stadgas i hälsoskyddslagen.

4 §

I denna lag avses med

6) *tillsynsmyndighet* jord- och skogsbruksministeriet, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, länsstyrelsen, tullmyndigheterna samt den kommunala övervakningsmyndighet som avses i 7 §.

6 §

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel leder tillsynen över att denna lag och de med stöd av den utfärdade stadgandena och bestämmelserna iakttas.

13 §

Anläggningarna skall se till att det inte i dem uppkommer sådana missförhållanden i fråga om livsmedelshygienen som medför hälsorisker. I detta syfte skall anläggningarna på egen bekostnad utarbeta och tillämpa ett kontrollsystem som den kommunala övervakningsmyndigheten godkänner (*egenkontrollsystem*). Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall bistå den kommunala övervakningsmyndigheten vid godkännandet av egenkontrollsystemet, om övervakningsmyndigheten så begär.

19 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över iakttagandet av denna lag förvaras.

Vad 1 mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även Europeiska gemenska-

pens inspektörer då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det.

5 a kap.

Tillsyn som handeln inom Europeiska gemenskapen förutsätter

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

32 a §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat skall vara sådana att de får göras till föremål för handel inom Europeiska gemenskapen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som följer av en internationell förpliktelse som binder Finland och som gäller kraven på fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som från någon annan medlemsstat levereras till marknaden i Finland.

Jord- och skogsbruksministeriet kan, om Europeiska gemenskapens rättsakter kräver det, införa begränsningar eller förbud som gäller fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter från en annan medlemsstat för allmän konsumtion i Finland.

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som uppfyller kraven i denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser får från Finland levereras till en annan medlemsstat, om inte något annat stadgas eller bestäms i denna lag eller med stöd av den.

32 b §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som kommer till Finland från någon annan medlemsstat kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot produkterna i fråga. Kontrollen sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten.

Kontrollen av och den övriga tillsynen över fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som kommer till Finland från en annan medlemsstat skall överensstämma med kontrollen av och tillsynen över motsvarande produkter som har bearbetats och hanteras i Finland. Vid kontroll- och tillsynsförfarandet skall stadgandena i 5 kap. iakttas i tillämpliga delar.

Om det finns grundad anledning att misstänka att fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som kommer från en annan medlemsstat inte uppfyller kraven i denna lag

och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheterna inom sitt verksamhetsområde kontrollera partiet i fråga under transporten.

32 c §

Vad som i 5 kap. stadgas om anläggningarnas skyldighet att lämna hjälp och tillsynsmyndigheternas rätt att få information och utföra inspektion samt rätt att få och undersöka prov gäller också sådana kontroller och sådan tillsyn som avses i detta kapitel samt provtagning i samband därmed.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter om vidtagandet av kontroll- och tillsynsåtgärder enligt detta kapitel som Europeiska gemenskapens bestämmelser förutsätter.

32 d §

Vad som i 32 i § stadgas om åtgärder som skall vidtas i fråga om sådana fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som förkastas vid en importkontroll gäller även kontroller som utförs med stöd av detta kapitel.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall underrättas då åtgärder vidtas.

Verksamheten vid enheter som tar emot fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter från en annan medlemsstat

32 e §

Enheter till vilka fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras från någon annan medlemsstat först anländer skall göra en anmälan till den kommunala övervakningsmyndigheten innan verksamheten inleds. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall föra förteckning över dessa enheter. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall på begäran få uppgifter om de enheter som införts i förteckningen.

De enheter som avses i 1 mom. skall säkerställa att de fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till dem från någon annan medlemsstat uppfyller kraven i 32 a § 1 mom. De åtgärder som detta kräver skall ingå i enhetens egenkontrollsystem. Vid egenkontrollen konstaterade brister hos ett parti som levererats till enheten skall anmälas till den kommunala övervakningsmyndigheten.

De enheter som avses i 1 mom. skall föra

bok över de partier fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till enheten från någon annan medlemsstat. Enheterna skall anmäla ankomsten av sådana partier till den kommunala övervakningsmyndigheten.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de anmälningar som avses i denna paragraf, om de åtgärder som skall ingå i egenkontrollsystemet samt om den bokföring som nämns i denna paragraf. De handlingar som åtföljer ett parti som anländer till enheten skall förvaras på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer.

5 b kap.

Import- och exportövervakning*Import och export*

32 f §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter får importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen, om varan uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som ministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela de föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. med beaktande av de krav som internationella förpliktelser som binder Finland ställer.

32 g §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som exporteras till ett land utanför Europeiska gemenskapen skall uppfylla kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de krav som gäller exporten.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

32 h §

Importövervakningen av fiskerivaror samt

bearbetade och beredda produkter sköts av de statliga myndigheter som nämns i denna lag så som närmare bestäms genom förordning. Importören skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid importkontrollen och vid provtagningen i samband med dem.

Övervakningen av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som skall exporteras sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten som en del av tillsynen över verksamheten vid anläggningen.

32 i §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som förkastas vid en importkontroll skall enligt vad den myndighet som utfört kontrollen bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som kontrollmyndigheten godkänner eller förstöras.

Importören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Den som importerar varan svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Den myndighet som utför importkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon annan på importörens bekostnad, om importören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iakttas i tillämpliga delar.

35 §

I ett beslut som fattas med stöd av 21—23, 25, 26, 28—31, 32 b, 32 d, 32 i, 33 eller 34 §§ kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan ett rättelseyrkande har behandlats, om inte besvärsinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Besvär eller rättelseyrkande skall behandlas i brådskande ordning.

Avgifter

39 §

Av en verksamhetsidkare uppbär kommunen enligt en taxa som kommunen godkänt en avgift, som till storleken högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen,

1) för godkännande eller registrering av anläggning, registrering av fartyg samt godkännande av ett egenkontrollsystem,

2) för tagning och undersökning av prov som tillsynen enligt denna lag kräver samt

3) för tillsyn över anläggningar som exporterar fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter av dem utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Europeiska gemenskapen till den del exporten på yrkande av mottagarlandet kräver en mera omfattande tillsyn än normalt.

Utan hinder av 1 mom. skall kommunen, då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det, uppbära avgift för tillsynen samt för inspektioner och undersökningar i samband med den. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar sådana närmare föreskrifter om dessa avgifter som ifrågavarande förpliktelse förutsätter.

Avgifterna får indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsköningsväg (367/61).

39 a §

För importkontroller som en statlig myndighet utför enligt denna lag uppbärs hos importören en avgift som bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92).

Då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det uppbärs avgiften dock i enlighet med denna förpliktelse. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om detta.

39 b §

Då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det skall anläggningen betala kostnaderna för inspektioner som utländska inspektörer enligt ifrågavarande förpliktelse utför vid anläggningen.

43 §

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar de föreskrifter som en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter och som gäller

8) högsta tillåtna mängder främmande ämnen i fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter, metoderna för undersökning av dem samt referenslaboratorier,

48 §

Kommunen skall ordna tillsynen över anläggningarna så att, om en internationell förpliktelse som binder Finland eller respektive mottagarstat kräver det, en anläggning övervakas och de sundhetsintyg som behövs för exporten utfärdas av en veterinär som står i tjänsteförhållande till kommunen eller, om uppgifterna enligt denna lag sköts av en samkommun, till samkommunen.

Laboratorier

48 a §

Jord- och skogsbruksministeriet godkänner nationella referenslaboratorier vilka förutsätts av en internationell förpliktelse som binder Finland och vilka skall utföra undersökningar av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter samt fastställer deras uppgifter.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel godkänner de laboratorier som får utföra undersökningar av främmande ämnen samt för ett register över de laboratorier som den godkänner.

Handräckning

48 b §

Polis- och tullmyndigheterna är skyldiga att på begäran av tillsynsmyndigheterna enligt denna lag ge tillsynsmyndigheterna handräckning vid utförandet av uppgifter enligt denna lag och de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av kötthygienlagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kötthygienlagen av den 28 juni 1994 (511/94) 57—60 §§ och mellanrubriken före 57 §, ändras 6 § 1 mom., 30, 42, 46, 51 och 52 §§ och 56 § 1 mom. 12 punkten samt fogas till 5 § ett nytt 3 mom. och till lagen nya 4 a och 4 b kap. samt nya 51 a, 51 b, 52 a och 52 b §§ som följer:

5 §

Utan hinder av 1 mom. tillämpas lagen dock när sådant kött och sådana köttvaror som levereras till Finland från någon annan medlemsstat inom Europeiska unionen (*medlemsstat*) kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot ifrågavarande parti kött eller köttvaror.

6 §

Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningarna stadgas i hälsoskyddslagen (763/94). Om de krav som gäller hälso-tillståndet hos personalen vid anläggningarna

stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86) och i hälsoskyddslagen.

30 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över iakttagandet av denna lag förvaras.

Vad 1 mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även Europeiska gemenska-

pens inspektörer då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det.

42 §

Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag kontrollerar att det vatten som används vid en anläggning och hälsotillståndet hos den personal som där hanterar kött eller köttvaror uppfyller de krav som uppställs i hälsoskyddslagen och lagen om smittsamma sjukdomar samt med stöd av dem.

Stadgandena om tillsynsåtgärder i detta kapitel tillämpas även när det vatten som används vid en anläggning eller hälsotillståndet hos den personal som där hanterar kött eller köttvaror inte uppfyller kraven i de lagar som nämns i 1 mom. eller krav som uppställts med stöd av dem. Behörig statlig besiktningveterinär eller den kommunala övervakningsmyndigheten skall underrätta de tillsynsmyndigheter som nämns i hälsoskyddslagen eller lagen om smittsamma sjukdomar om ovan avsedda brister för att myndigheterna skall kunna vidta andra åtgärder som de eventuellt anser vara behövliga.

4 a kap.

Tillsyn som handeln inom Europeiska gemenskapen förutsätter

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

42 a §

Kött och köttvaror som levereras till Finland från någon annan medlemsstat skall vara sådana att de får göras till föremål för handel inom Europeiska gemenskapen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som följer av en internationell förpliktelse som binder Finland och som gäller kraven på kött och köttvaror som från någon annan medlemsstat levereras till marknaden i Finland.

Jord- och skogsbruksministeriet kan, om Europeiska gemenskapens rättsakter kräver det, införa begränsningar eller förbud som gäller tillhandahållande av kött och köttvaror från en annan medlemstat för allmän konsumtion i Finland.

Kött och köttvaror som uppfyller kraven i denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser får från Finland levereras till en annan medlemsstat, om inte något annat stadgas eller bestäms i denna lag eller med stöd av den.

42 b §

Kött och köttvaror som kommer till Finland från någon annan medlemsstat kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot produkterna i fråga. Vid de anläggningar som övervakas av statens besiktningveterinär sköts kontrollen av den som övervakar anläggningen och på andra platser av den kommunala övervakningsmyndigheten.

Kontrollen av och den övriga tillsynen över kött och köttvaror som kommer till Finland från en annan medlemsstat skall överensstämma med kontrollen av och tillsynen över motsvarande produkter som har bearbetats och hanteras i Finland. Vid kontroll- och tillsynsförfarandet skall stadgandena i 4 kap. iakttas i tillämpliga delar.

Om det finns grundad anledning att misstänka att kött och köttvaror som kommer från en annan medlemsstat inte uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheterna kontrollera partiet i fråga under transporten.

42 c §

Vad som i 4 kap. stadgas om anläggningarnas skyldighet att lämna hjälp och tillsynsmyndigheternas rätt att få information och utföra inspektion samt rätt att få och undersöka prov gäller också sådana kontroller och sådan tillsyn som avses i detta kapitel samt provtagning i samband därmed.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter om vidtagandet av kontroll- och tillsynsåtgärder enligt detta kapitel som Europeiska gemenskapens bestämmelser förutsätter.

42 d §

Vad som i 42 i § stadgas om åtgärder som skall vidtas i fråga om kött och köttvaror som förkastas vid en importkontroll gäller även kontroller som utförs med stöd av detta kapitel.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall underrättas då åtgärder vidtas.

Verksamheten vid enheter som tar emot kött och köttvaror från en annan medlemsstat

42 e §

Enheter till vilka kött och köttvaror som

levereras från någon annan medlemsstat först anländer skall göra en anmälan till behörig statlig besiktningsveterinär eller till den kommunala övervakningsmyndigheten innan verksamheten inleds. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel och den kommunala övervakningsmyndigheten skall föra förteckning över dessa enheter. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall på begäran meddela anstalten för veterinärmedicin och livsmedel dessa enheter för kännedom.

De enheter som avses i 1 mom. skall säkerställa att kött och köttvaror som levereras till dem från någon annan medlemsstat uppfyller kraven i 42 a § 1 mom. De åtgärder som detta kräver skall ingå i enhetens egenkontrollsystem. Vid egenkontrollen konstaterade brister hos ett parti som levererats till enheten skall anmälas till behörig statlig besiktningsveterinär eller till den kommunala övervakningsmyndigheten.

De enheter som avses i 1 mom. skall föra bok över de partier kött och köttvaror som levereras till enheten från någon annan medlemsstat. Enheterna skall anmäla ankomsten av sådana partier till behörig statlig besiktningsveterinär eller till den kommunala övervakningsmyndigheten.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de anmälningar som avses i denna paragraf, om de åtgärder som skall ingå i egenkontrollsystemet samt om den bokföring som nämns i denna paragraf. De handlingar som åtföljer ett parti som anländer till enheten skall förvaras på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer.

4 b kap.

Import- och exportövervakning

Import och export

42 f §

Kött och köttvaror får importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen, om varan uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som ministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av kött och köttvaror, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela de föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. med beaktande av de krav som följa av internationella förpliktelser som binder Finland.

42 g §

Kött och köttvaror som exporteras till ett land utanför Europeiska gemenskapen skall uppfylla kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de krav som gäller exporten.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

42 h §

Importövervakningen av kött och köttvaror sköts av de statliga myndigheter som nämns i denna lag så som närmare bestäms genom förordning. Importören skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid importkontrollen och vid provtagningen i samband med dem.

Övervakningen av kött och köttvaror som skall exporteras sköts av de myndigheter som utövar tillsynen över anläggningen som en del av tillsynen över verksamheten vid anläggningen.

42 i §

Kött och köttvaror som förkastas vid en importkontroll skall enligt vad den myndighet som utfört kontrollen bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som kontrollmyndigheten godkänner eller förstöras. Importören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Den som importerar varan svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Den myndighet som utför importkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon annan på importörens bekostnad, om importören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iaktas i tillämpliga delar.

46 §

I ett beslut som fattas med stöd av 32, 33, 35, 36, 38—41, 42 b, 42 d, 42 i eller 43—45 &§ kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan ett rättelseyrkande har behandlats, om inte besvärinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Besvär och rättelseyrkande skall behandlas i brådskande ordning.

51 §

Kommunen skall uppbära avgift av verksamhetsidkaren för köttbesiktning enligt denna lag samt för tillsynen över styckningsanläggningar och frys- och kylager samt för provtagning och undersökningar som dessa förutsätter.

Kommunen skall, då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det, uppbära avgift även för annan tillsyn enligt denna lag samt provtagning och undersökningar i samband därmed.

51 a §

Utöver vad som 51 § stadgar uppbär kommunen avgift av verksamhetsidkaren för följande uppgifter enligt denna lag:

1) godkännande av en anläggning och dess egenkontrollsystem samt granskning av de anskningshandlingar som skall tillställas ett utländskt organ enligt en internationell förpliktelse som binder Finland,

2) tagning och undersökning av prov i samband med annan tillsyn enligt denna lag än den som avses i 51 §,

3) tillsyn över en anläggning som exporterar kött och köttvaror utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Europeiska gemenskapen till den del exporten på yrkande av mottagarlandet förutsätter en mera omfattande tillsyn än normalt samt

4) rådgivning som gäller anläggningars byggnadsplaner och som är mera omfattande än normalt.

För sådan besiktning av levande djur som hänför sig till köttbesiktningen och utförs någon annanstans än i en anläggning uppbär kommunen avgift av den som överlämnar djuret till besiktning.

51 b §

Avgifterna enligt 51 och 51 a §§ uppbärs enligt en taxa som kommunen har godkänt. Avgifterna bestäms så att de till storleken högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen, om inte något annat följer av 2 mom.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar sådana närmare föreskrifter om de avgifter som skall uppbäras som Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter.

Avgifterna får indrivivas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

52 §

Vid bestämmandet av avgifterna för importkontroll skall lagen om grunderna för avgifter till staten iakttas, om inte något annat följer av en internationell förpliktelse som binder Finland.

52 a §

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter om avgifterna enligt 50 och 52 §§ som Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter.

52 b §

Då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det skall anläggningen betala kostnaderna för inspektioner som utländska inspektörer enligt ifrågavarande förpliktelse utför vid anläggningen.

56 §

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om

12) den livsmedelshygieniska kvaliteten på kött och köttvaror samt högsta tillåtna mängder främmande ämnen i kött och köttvaror samt övervakningen av dem samt

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

3.

Lag om ändring av mjölkhygienlagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mjölkhygienlagen av den 15 juli 1994 (671/94) 50—53 §§ och mellanrubriken före 50 §, *ändras* 2 § 1 mom., 3 § 1 mom. 25, 38, 41 och 45 §§ samt *fogas* till lagen nya 5 a och 5 b kap. samt nya 45 a och 45 b §§ som följer:

2 §

Denna lag tillämpas på sådan mjölk från kor, får, getter och bufflar som är avsedd för allmän konsumtion och på produkter som härrör från den. Lagen tillämpas även på produktion, hantering och lagring av samt partihandel med och transport av mjölk och produkter som härrör från mjölk innan de kommer ut i detaljhandeln, dock inte på transport från partiaffärer. Lagen tillämpas dessutom när mjölk och produkter som härrör från mjölk som levereras till Finland från någon annan medlemsstat inom Europeiska unionen (*medlemsstat*) kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot ifrågavarande parti mjölk eller produkter.

3 §

Om de krav som gäller hälsotillståndet hos den personal som vid anläggningar och produktionsenheter hanterar mjölk och produkter som härrör från mjölk stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86) och i hälsoskyddslagen (763/94). Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningarna stadgas i hälsoskyddslagen.

25 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över iakttagandet av denna lag förvaras. Tillsynsmyndigheterna har också rätt att utan ersättning ta de prov som behövs för tillsynen och att inspektera den utrustning, de redskap och utrymmen som används i verksamheten.

Vad 1 mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även Europeiska gemenska-

pens inspektörer då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det.

38 §

Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag kontrollerar att det vatten som används vid en anläggning och en produktionsenhet samt hälsotillståndet hos den personal som vid dem hanterar mjölk och produkter som härrör från mjölk uppfyller de krav som uppställs i lagen om smittsamma sjukdomar och hälsoskyddslagen samt med stöd av dem.

Stadgandena om tillsynsåtgärder i detta kapitel tillämpas även när det vatten som används vid en anläggning eller en produktionsenhet eller hälsotillståndet hos den personal som där hanterar mjölk eller produkter som härrör från mjölk inte uppfyller kraven i de lagar som nämns i 1 mom. eller krav som uppställts med stöd av dem. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall underrätta de tillsynsmyndigheter som nämns i hälsoskyddslagen eller lagen om smittsamma sjukdomar om ovan avsedda brister för att myndigheterna skall kunna vidta andra åtgärder som de eventuellt anser vara behövliga.

5 a kap.

Tillsyn som handeln inom Europeiska gemenskapen förutsätter

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

38 a §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölk-baserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat skall vara sådana att de får göras till föremål för handel inom Europeiska gemenskapen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som följer av en internationell förpliktelse som

binder Finland och som gäller kraven på rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som från någon annan medlemsstat levereras till marknaden i Finland.

Jord- och skogsbruksministeriet kan, om Europeiska gemenskapens rättsakter kräver det, införa begränsningar eller förbud som gäller tillhandahållande av rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter från en annan medlemsstat för allmän konsumtion i Finland.

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som uppfyller kraven i denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser får från Finland levereras till en annan medlemsstat, om inte något annat stadgas eller bestäms i denna lag eller med stöd av den.

38 b §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som kommer till Finland från någon annan medlemsstat kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot produkterna i fråga. Kontrollen sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten.

Kontrollen av och den övriga tillsynen över rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som kommer till Finland från en annan medlemsstat skall överensstämma med kontrollen av och tillsynen över motsvarande produkter som har bearbetats och hanteras i Finland. Vid kontroll- och tillsynsförfarandet skall stadgandena i 5 kap. iakttas i tillämpliga delar.

Om det finns grundad anledning att misstänka att rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som kommer från en annan medlemsstat inte uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheterna kontrollera partiet i fråga under transporten.

38 c §

Vad som i 5 kap. stadgas om anläggningar-

nas skyldighet att lämna hjälp och tillsynsmyndigheternas rätt att få information och utföra inspektion samt rätt att få och undersöka prov gäller också sådana kontroller och sådan tillsyn som avses i detta kapitel samt provtagning i samband därmed.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som Europeiska gemenskapens bestämmelser förutsätter om vidtagandet av kontroll- och tillsynsåtgärder enligt detta kapitel.

38 d §

Vad som i 38 i § stadgas om åtgärder som skall vidtas i fråga om rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som förkastas vid en importkontroll gäller även kontroller som utförs med stöd av detta kapitel.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall underrättas då åtgärder vidtas.

Verksamheten vid enheter som tar emot mjölk och mjölkbaserade produkter från en annan medlemsstat

38 e §

Enheter till vilka rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som levereras från någon annan medlemsstat först anländer skall göra en anmälan till den kommunala övervakningsmyndigheten innan verksamheten inleds. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall föra förteckning över dessa enheter. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall på begäran få uppgifter om de enheter som införts i förteckningen.

De enheter som avses i 1 mom. skall säkerställa att rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som levereras till dem från någon annan medlemsstat uppfyller kraven i 38 a § 1 mom. De åtgärder som detta kräver skall ingå i enhetens egenkontrollsystem. Vid egenkontrollen konstaterade brister hos ett parti som levererats till enheten skall anmälas till den kommunala övervakningsmyndigheten.

De enheter som avses i 1 mom. skall föra bok över de partier rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, vär-

mebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som levereras till enheten från någon annan medlemsstat. Enheterna skall anmäla ankomsten av sådana partier till den kommunala övervakningsmyndigheten.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de anmälningar som avses i denna paragraf, om de åtgärder som skall ingå i egenkontrollsystemet samt om den bokföring som nämns i denna paragraf. De handlingar som åtföljer ett parti som anländer till enheten skall förvaras på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer.

5 b kap.

Import- och exportövervakning

Import och export

38 f §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter får importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen, om varan uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som ministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela de föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. med beaktande av de krav som följer av internationella förpliktelser som binder Finland.

38 g §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som exporteras till ett land utanför Europeiska gemenskapen skall uppfylla kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de krav som gäller exporten.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

38 h §

Importövervakningen av rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter sköts av de statliga myndigheter som nämns i denna lag så som närmare bestäms genom förordning. Importören skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid importkontrollen och vid provtagningen i samband med dem.

Övervakningen av rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som skall exporteras sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten som en del av tillsynen enligt denna lag.

38 i §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som förkastas vid en importkontroll skall enligt vad kontrollmyndigheten bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som kontrollmyndigheten godkänner eller förstöras. Importören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Den som importerar varan svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Den myndighet som utför importkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon annan på importörens bekostnad, om importören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iakttas i tillämpliga delar.

41 §

I ett beslut som fattas med stöd av 27—29, 31, 32, 34—37, 38 b, 38 d, 38 i, 39 eller 40 §§ kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan ett rättelseyrkande har behandlats, om inte besvärinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Rättelseyrkandet och besvär skall behandlas i brådskande ordning.

Avgifter

45 §

Av en näringsidkare uppbär kommunen enligt en taxa som kommunen godkänt en avgift för utförandet av följande uppgifter enligt denna lag, vilken till storleken högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen:

1) godkännande av en anläggning och dess egenkontrollsystem,

2) provtagning och undersökning av prov i samband med tillsynen över anläggningarna,

3) tillsyn över anläggningar som exporterar mjölk eller produkter som härrör från mjölk till ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Europeiska gemenskapen, till den del exporten på yrkande av mottagarlandet förutsätter mera omfattande tillsyn än normalt,

4) inspektion av produktionsenheter, samt

5) rådgivning som gäller anläggningars byggnadsplaner och som är mera omfattande än normalt.

Utan hinder av 1 mom. skall kommunen, då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det, uppbära avgift för tillsynen samt för inspektioner och undersökningar i samband med den. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar sådana närmare föreskrifter om dessa

avgifter som ifrågavarande förpliktelse förutsätter.

Avgifterna enligt 1 och 2 mom. får indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

45 a §

För importkontroller som en statlig myndighet utför enligt denna lag kan hos importören uppbäras en avgift som bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92).

Då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det uppbärs avgiften dock i enlighet med denna förpliktelse. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om detta.

45 b §

Då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det skall anläggningen betala kostnaderna för inspektioner som utländska inspektörer enligt ifrågavarande förpliktelse utför vid anläggningen.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

4.

Lag

om ändring av äggprodukthygienlagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i äggprodukthygienlagen av den 28 juni 1994 (517/94) 44—47 §§ och mellanrubriken före 44 §,
ändras 2 § 2 och 3 punkten, 4, 19, 32, 35 och 39 §§ samt
fogas till 2 § en ny 4 punkt samt till lagen nya 4 a och 4 b kap., nya 39 a, 39 b och 48 a §§ samt en ny mellanrubrik före 48 a § som följer:

2 §

Denna lag tillämpas

2) på de livsmedelshygieniska krav som ställs på äggprodukter avsedda för allmän konsumtion innan de kommer ut i detaljhandeln eller används för framställning av andra livsmedel,

3) på de livsmedelshygieniska krav som ställs på ägg som används som råvara för äggprodukter samt på de krav som ställs på packning, förvaring och transport av dessa ägg, samt

4) när sådana äggprodukter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat inom Europeiska unionen (*medlemsstat*) kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot ifrågavarande parti äggprodukter.

4 §

Om de krav som gäller hälsotillståndet hos den personal som vid anläggningar hanterar äggprodukter stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86) och i hälsoskyddslagen (763/94).

Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningarna stadgas i hälsoskyddslagen.

19 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över iakttagandet av denna lag förvaras.

Vad 1 mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även Europeiska gemenskapens inspektörer, då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det.

32 §

Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag kontrollerar att det vatten som används vid en anläggning och hälsotillståndet hos den personal som där hanterar äggprodukter uppfyller de krav som uppställs i lagen om smittsamma sjukdomar och hälsoskyddslagen samt med stöd av dem.

Stadgandena om tillsynsåtgärder i detta kapitel tillämpas även när det vatten som används vid en anläggning eller hälsotillståndet hos den personal som där hanterar äggprodukter inte uppfyller kraven i de lagar som nämns i 1 mom. eller krav som uppställts med stöd av dem. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall underrätta de tillsynsmyndigheter som nämns i hälsoskyddslagen eller lagen om smittsamma sjukdomar om ovan avsedda brister för att myndigheterna skall kunna vidta andra åtgärder som de eventuellt anser vara behövliga.

4 a kap.

Tillsyn som handeln inom Europeiska gemenskapen förutsätter

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

32 a §

Äggprodukter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat skall vara sådana att de får göras till föremål för handel inom Europeiska gemenskapen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som följer av en internationell förpliktelse som binder Finland och som gäller kraven för äggprodukter som från någon annan medlemsstat levereras till marknaden i Finland.

Jord- och skogsbruksministeriet kan, om Europeiska gemenskapens rättsakter kräver

det, införa begränsningar eller förbud som gäller tillhandahållande av äggprodukter från en annan medlemsstat.

Äggprodukter som uppfyller kraven i denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser får från Finland levereras till en annan medlemsstat, om inte något annat stadgas eller bestäms i denna lag eller med stöd av den.

32 b §

Äggprodukter som kommer till Finland från någon annan medlemsstat kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot produkterna i fråga. Kontrollen sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten.

Kontrollen av och den övriga tillsynen över äggprodukter som kommer till Finland från en annan medlemsstat skall överensstamma med kontrollen av och tillsynen över motsvarande produkter som har bearbetats och hanteras i Finland. Vid kontroll- och tillsynsförfarandet skall stadgandena i 4 kap. iakttas i tillämpliga delar.

Om det finns grundad anledning att misstänka att äggprodukter som kommer från en annan medlemsstat inte uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheterna kontrollera partiet i fråga under transporten.

32 c §

Vad som i 4 kap. stadgas om anläggningarnas skyldighet att lämna hjälp och tillsynsmyndigheternas rätt att få information och utföra inspektion samt rätt att få och undersöka prov gäller också sådana kontroller och sådan tillsyn som avses i detta kapitel samt provtagning i samband därmed.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter om vidtagandet av kontroll- och tillsynsåtgärder enligt detta kapitel som Europeiska gemenskapens bestämmelser förutsätter.

32 d §

Vad som i 32 i § stadgas om åtgärder som skall vidtas i fråga om äggprodukter som förkastas vid en importkontroll gäller även kontroller som utförs med stöd av detta kapitel.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall underrättas då åtgärder vidtas.

Verksamheten vid enheter som tar emot äggprodukter från en annan medlemsstat

32 e §

Enheter till vilka äggprodukter som levereras från någon annan medlemsstat först anländer skall göra en anmälan till den kommunala övervakningsmyndigheten innan verksamheten inleds. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall föra förteckning över dessa enheter. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall på begäran få uppgifter om de enheter som införts i förteckningen.

De enheter som avses i 1 mom. skall säkerställa att de äggprodukter som levereras till dem från någon annan medlemsstat uppfyller kraven i 32 § 1 mom. De åtgärder som detta kräver skall ingå i enhetens egenkontrollsystem. Vid egenkontrollen konstaterade brister hos ett parti som levererats till enheten skall anmälas till den kommunala övervakningsmyndigheten.

De enheter som avses i 1 mom. skall föra bok över de äggprodukter som levereras till enheten från någon annan medlemsstat. Enheterna skall anmäla ankomsten av sådana partier till den kommunala övervakningsmyndigheten.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de anmälningar som avses i denna paragraf, om de åtgärder som skall ingå i egenkontrollsystemet samt om den bokföring som nämns i denna paragraf. De handlingar som åtföljer ett parti som anländer till enheten skall förvaras på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer.

4 b kap.

Import- och exportövervakning

Import och export

32 f §

Äggprodukter får importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen, om varan uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som ministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet

meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av äggprodukter, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela de föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. med beaktande av de krav som följer av internationella förpliktelser som binder Finland.

32 g §

Äggprodukter som exporteras till ett land utanför Europeiska gemenskapen skall uppfylla kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de krav som gäller exporten.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

32 h §

Importövervakningen av äggprodukter sköts av de statliga myndigheter som nämns i denna lag så som närmare bestäms genom förordning. Importören skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid importkontrollen och vid provtagningen i samband med dem.

Övervakningen av äggprodukter som skall exporteras sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten som en del av tillsynen över anläggningen.

32 i §

Äggprodukter som förkastas vid en importkontroll skall enligt vad den myndighet som utfört kontrollen bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som kontrollmyndigheten godkänner eller förstöras. Importören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Den som importerar varan svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Den myndighet som utför importkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon annan på importörens bekostnad, om impor-

tören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iakttas i tillämpliga delar.

35 §

I ett beslut som fattas med stöd av 21—23, 26, 28—31, 32 b, 32 d, 32 i, 33 eller 34 § kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan ett rättelseyrkande har behandlats, om inte besvärinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Besvär och rättelseyrkanden skall behandlas i brådskande ordning.

Avgifter

39 §

Av en verksamhetsidkare uppbär kommunen enligt en taxa som kommun godkänt en avgift, som till storleken högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen,

1) för godkännande av en anläggning och dess egenkontrollsystem,

2) för tagning och undersökning av prov som tillsynen enligt denna lag kräver samt

3) för tillsyn över anläggningar som exporterar äggprodukter utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Europeiska gemenskapen till den del exporten på yrkande av mottagarlandet kräver en mera omfattande tillsyn än normalt.

Utän hinder av 1 mom. skall kommunen, då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det, uppbära avgift för tillsynen samt för inspektioner och undersökningar i samband med den. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar sådana närmare föreskrifter om dessa avgifter som ifrågavarande förpliktelse förutsätter.

Avgifterna får indrivivas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

39 a §

För importkontroller som en statlig myndighet utför enligt denna lag kan hos importören uppbäras en avgift som bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92).

Då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det uppbärs avgiften dock i enlighet

med denna förpliktelse. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om detta.

39 b §

Då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det skall anläggningen betala kostnaderna för inspektioner som utländska inspektörer enligt ifrågavarande förpliktelse utför vid anläggningen.

Laboratorier

48 a §

Jord- och skogsbruksministeriet godkänner

nationella referenslaboratorier förutsätts av en internationell förpliktelse som binder Finland och vilka skall utföra undersökningar av äggprodukter samt fastställer deras uppgifter.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel godkänner de laboratorier som får utföra undersökningar av främmande ämnen. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel för register över de laboratorier som den godkänner.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 8 december 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Mikko Pesälä*

1.

Lag

om ändring av fiskhygienlagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fiskhygienlagen av den 6 maj 1994 (330/94) 44—47 §§ och mellanrubriken före 44 §,
ändras 2 och 3 §§, 4 § 6 punkten, 6 § 1 mom., 13 § 1 mom., 19, 35 och 39 §, i 43 § det inledande
 stycket och 8 punkten samt 48 § 1 mom. samt
fogas till lagen nya 5 a och 5 b kap. samt nya 39 a, 39 b, 48 a och 48 b §§ samt en ny
 mellanrubrik före 48 a och 48 b §§, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Denna lag tillämpas på hantering, lagring och transport av fiskerivaror avsedda för allmän konsumtion och av bearbetade och beredda produkter av dem innan de kommer ut i detaljhandeln. Lagen tillämpas även på de livsmedelshygieniska krav som ställs på fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter avsedda för allmän konsumtion innan de kommer ut i detaljhandeln.

Jord- och skogsbruksministeriet kan dock bestämma i vilken omfattning denna lag tillämpas på sådana små mängder fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som en fiskare säljer *på den lokala marknaden* direkt antingen till konsumenterna eller till detaljhandlarna. Jord- och skogsbruksministeriets föreskrifter skall meddelas *i överensstämmelse med avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet*.

3 §

Om de krav som gäller hälsotillståndet hos den personal som vid anläggningar och på fiskerifartyg hanterar fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86).

Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningar stadgas *i hälsovårdslagen (469/65)*.

Föreslagen lydelse

2 §

Denna lag tillämpas på hantering, lagring och transport av fiskerivaror avsedda för allmän konsumtion och av bearbetade och beredda produkter av dem innan de kommer ut i detaljhandeln, *dock inte på transport från partiaffärer*. Lagen tillämpas även på de livsmedelshygieniska krav som ställs på fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter avsedda för allmän konsumtion innan de kommer ut i detaljhandeln. *Lagen tillämpas dessutom av sådana fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat inom Europeiska unionen (medlemsstat) kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot ifrågavarande parti fiskerivaror eller bearbetade eller beredda produkter.*

Jord- och skogsbruksministeriet kan dock bestämma i vilken omfattning denna lag tillämpas på sådana små mängder fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som en fiskare säljer direkt antingen till konsumenterna eller till detaljhandlarna. Jord- och skogsbruksministeriets föreskrifter skall meddelas *med beaktande av de krav som följer av internationella förpliktelser som binder Finland*.

3 §

Om de krav som gäller hälsotillståndet hos den personal som vid anläggningar och på fiskerifartyg hanterar fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86) *och i hälsoskyddslagen (763/94)*.

Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningarna stadgas *i hälsoskyddslagen*.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

I denna lag avses med

6) tillsynsmyndighet jord- och skogsbruksministeriet, livsmedelsverket, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, länsstyrelsen, tullmyndigheterna samt den kommunala övervakningsmyndighet som avses i 7 §.

6) tillsynsmyndighet jord- och skogsbruksministeriet, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, länsstyrelsen, tullmyndigheterna samt den kommunala övervakningsmyndighet som avses i 7 §.

6 §

Livsmedelsverket leder tillsynen över att denna lag och de med stöd av den utfärdade stadgandena och bestämmelserna iakttas. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel leder dock tillsynen över bedövning, avblodning och rensning av fisk samt tillsynen över rensning av andra fiskerivaror och tillsynen över fiskefartyg. Om de uppgifter livsmedelsverket och anstalten för veterinärmedicin och livsmedel har vid övervakningen av import och export stadgas genom förordning.

6 §

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel leder tillsynen över att denna lag och de med stöd av den utfärdade stadgandena och bestämmelserna iakttas.

13 §

Anläggningarna skall se till att det inte i dem uppkommer sådana missförhållanden i fråga om livsmedelshygienen som medför hälsorisker. I detta syfte skall anläggningarna på egen bekostnad utarbeta och tillämpa ett kontrollsystem som den kommunala övervakningsmyndigheten godkänner (egenkontrollsystem). Livsmedelsverket och anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall inom sitt behörighetsområde bistå den kommunala övervakningsmyndigheten vid godkännandet av egenkontrollsystemet, om övervakningsmyndigheten så begär.

13 §

Anläggningarna skall se till att det inte i dem uppkommer sådana missförhållanden i fråga om livsmedelshygienen som medför hälsorisker. I detta syfte skall anläggningarna på egen bekostnad utarbeta och tillämpa ett kontrollsystem som den kommunala övervakningsmyndigheten godkänner (egenkontrollsystem). Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall bistå den kommunala övervakningsmyndigheten vid godkännandet av egenkontrollsystemet, om övervakningsmyndigheten så begär.

19 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs.

19 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över iakttagandet av denna lag förvaras.

Vad 1 mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även sådana inspektörer av anläggningar som avses i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Vad 1 mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även Europeiska gemenskapens inspektörer då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 a kap.

**Tillsyn som handeln inom
Europeiska gemenskapen förutsätter**

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

32 a §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat skall vara sådana att de får göras till föremål för handel inom Europeiska gemenskapen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som följer av en internationell förpliktelse som binder Finland och som gäller kraven på fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som från någon annan medlemsstat levereras till marknaden i Finland.

Jord- och skogsbruksministeriet kan, om Europeiska gemenskapens rättsakter kräver det, införa begränsningar eller förbud som gäller fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter från en annan medlemsstat för allmän konsumtion i Finland.

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som uppfyller kraven i denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser får från Finland levereras till en annan medlemsstat, om inte något annat stadgas eller bestäms i denna lag eller med stöd av den.

32 b §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som kommer till Finland från någon annan medlemsstat kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot produkterna i fråga. Kontrollen sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten.

Kontrollen av och den övriga tillsynen över fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som kommer till Finland från en annan medlemsstat skall överensstämma med kontrollen av och tillsynen över motsvarande produkter som har bearbetats och hanteras i Finland. Vid kontroll- och tillsynsförfarandet skall stadgandena i 5 kap. iakttas i tillämpliga delar.

Om det finns grundad anledning att misstänka att fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som kommer från en annan medlemsstat inte uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheterna inom sitt verksamhetsområde kontrollera partiet i fråga under transporten.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

32 c §

Vad som i 5 kap. stadgas om anläggningarnas skyldighet att lämna hjälp och tillsynsmyndigheternas rätt att få information och utföra inspektion samt rätt att få och undersöka prov gäller också sådana kontroller och sådan tillsyn som avses i detta kapitel samt provtagning i samband därmed.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter om vidtagandet av kontroll- och tillsynsåtgärder enligt detta kapitel som Europeiska gemenskapens bestämmelser förutsätter.

32 d §

Vad som i 32 i § stadgas om åtgärder som skall vidtas i fråga om sådana fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som förkastas vid en importkontroll gäller även kontroller som utförs med stöd av detta kapitel.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall underrättas då åtgärder vidtas.

Verksamheten vid enheter som tar emot fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter från en annan medlemsstat.

32 e §

Enheter till vilka fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras från någon annan medlemsstat först anländer skall göra en anmälan till den kommunala övervakningsmyndigheten innan verksamheten inleds. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall föra förteckning över dessa enheter. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall på begäran få uppgifter om de enheter som införts i förteckningen.

De enheter som avses i 1 mom. skall säkerställa att de fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till dem från någon annan medlemsstat uppfyller kraven i 32 a § 1 mom. De åtgärder som detta kräver skall ingå i enhetens egenkontrollsystem. Vid egenkontrollen konstaterade brister hos ett parti som levererats till enheten skall anmälas till den kommunala övervakningsmyndigheten.

De enheter som avses i 1 mom. skall föra bok över de partier fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som levereras till enheten från någon annan medlemsstat. Enheterna skall anmäla ankomsten av sådana partier till den kommunala övervakningsmyndigheten.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de anmälningar som avses i denna paragraf, om de åtgärder som skall ingå i egenkontrollsystemet samt om den bokföring som nämns i denna paragraf. De handlingar som åtföljer ett parti som anländer till enheten skall förvaras på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer.

5 b kap.

Import- och exportövervakning*Import och export*

32 f §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter får importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen, om varan uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som ministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela de föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. med beaktande av de krav som internationella förpliktelser som binder Finland ställer.

32 g §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som exporteras till ett land utanför Europeiska gemenskapen skall uppfylla kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de krav som gäller exporten.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

32 h §

Importövervakningen av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter sköts av de statliga myndigheter som nämns i denna lag så som närmare bestäms genom förordning. Importören skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid importkontrollen och vid provtagningen i samband med dem.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Övervakningen av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som skall exporteras sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten som en del av tillsynen över verksamheten vid anläggningen.

32 i §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som förkastas vid en importkontroll skall enligt vad den myndighet som utfört kontrollen bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som kontrollmyndigheten godkänner eller förstöras.

Importören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Den som importerar varan svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Den myndighet som utför importkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon annan på importörens bekostnad, om importören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iakttas i tillämpliga delar.

35 §

I ett beslut som fattas med stöd av 21—23, 25, 26, 28—31, 33, 34 eller 47 § kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan ett rättelseyrkande har behandlats, om inte besvärinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Besvär eller rättelseyrkande skall behandlas i brådskande ordning.

Avgifter

39 §

Kommunen kan uppbära avgift av en anläggning för godkännande eller registrering enligt denna lag samt för registrering av fartyg. Kommunen kan också uppbära avgift för tillsyn över anläggningar som exporterar fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter av dem utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till den del exporten på yrkande av mottagarlandet kräver en mer täckande tillsyn än normalt. Avgift kan även uppbäras för godkännande av ett egenkontrollsystem. Avgifterna

35 §

I ett beslut som fattas med stöd av 21—23, 25, 26, 28—31, 32 b, 32 d, 32 i, 33 eller 34 §§ kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan ett rättelseyrkande har behandlats, om inte besvärinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Besvär eller rättelseyrkande skall behandlas i brådskande ordning.

Avgifter

39 §

Av en verksamhetsidkare uppbär kommunen enligt en taxa som kommunen godkänt en avgift, som till storleken högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen,

1) för godkännande eller registrering av anläggning, registrering av fartyg samt godkännande av ett egenkontrollsystem,

2) för tagning och undersökning av prov som tillsynen enligt denna lag kräver samt

3) för tillsyn över anläggningar som exporterar fiskerivaror samt bearbetade och beredda

Gällande lydelse

uppbärs enligt en taxa som kommunen har godkänt.

Avgifterna får indrivas utan dom eller utslag i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

Föreslagen lydelse

produkter av dem utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Europeiska gemenskapen till den del exporten på yrkande av mottagarlandet kräver en mera omfattande tillsyn än normalt.

Utan hinder av 1 mom. skall kommunen, då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det, uppbära avgift för tillsynen samt för inspektioner och undersökningar i samband med den. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar sådana närmare föreskrifter om dessa avgifter som ifrågavarande förpliktelse förutsätter.

Avgifterna får indrivas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

39 a §

För importkontroller som en statlig myndighet utför enligt denna lag uppbärs hos importören en avgift som bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92).

Då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det uppbärs avgiften dock i enlighet med denna förpliktelse. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om detta.

39 b §

Då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det skall anläggningen betala kostnaderna för inspektioner som utländska inspektörer enligt ifrågavarande förpliktelse utför vid anläggningen.

43 §

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar de föreskrifter som verkställigheten av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet förutsätter och som gäller

8) högsta tillåtna mängder främmande ämnen i fiskerivaror, metoderna för undersökning av dem samt referenslaboratorier,

43 §

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar de föreskrifter som en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter och som gäller

8) högsta tillåtna mängder främmande ämnen i fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter, metoderna för undersökning av dem samt referenslaboratorier,

Import och export

44 §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter får importeras, om varan uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet be-

(mellanrubriken upphävs)

44 §

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

stämmer och de handlingar som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela sådana föreskrifter och förbud enligt 1 och 2 mom. som gäller varor från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet på ett sätt som överensstämmer med avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

45 §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter får exporteras, om de uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Ett varuparti som exporteras till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall märkas på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och partiet skall åtföljas av de exporthandlingar som ministeriet bestämmer enligt nämnda avtal.

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som exporteras till ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall uppfylla kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar närmare föreskrifter om ordnandet av exportkontroller.

46 §

Import och exportövervakningen av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter sköts av tullmyndigheterna samt, så som bestäms genom förordning, av andra statliga myndigheter som nämns i denna lag.

Importörerna och exportörerna skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid import- och exportkontrollerna och vid provtagningen i samband med dem.

47 §

Fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter som förkastas vid en import- eller exportkontroll skall enligt vad den myndighet

(upphävs)

45 §

(upphävs)

46 §

(upphävs)

47 §

Gällande lydelse

som utfört kontrollen bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som den myndighet som utfört kontrollen godkänner eller förstöras. Importören eller exportören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Den som importerar eller exporterar varan svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Den myndighet som utför import- eller exportkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören eller exportören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon annan på importörens eller exportörens bekostnad, om importören eller exportören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iakttas i tillämpliga delar.

48 §

Kommunen skall ordna tillsynen över anläggningarna så att om avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en mottagarstat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kräver det, en anläggning övervakas och de sundhetsintyg som behövs för exporten utfärdas av en veterinär som står i tjänsteförhållande till kommunen eller, om uppgifterna enligt denna lag sköts av en samkommun, till samkommunen.

Föreslagen lydelse

48 §

Kommunen skall ordna tillsynen över anläggningarna så att, om en internationell förpliktelse som binder Finland eller respektive mottagarstat kräver det, en anläggning övervakas och de sundhetsintyg som behövs för exporten utfärdas av en veterinär som står i tjänsteförhållande till kommunen eller, om uppgifterna enligt denna lag sköts av en samkommun, till samkommunen.

Laboratorier

48 a §

Jord- och skogsbruksministeriet godkänner nationella referenslaboratorier vilka förutsätts av en internationell förpliktelse som binder Finland och vilka skall utföra undersökningar av fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter samt fastställer deras uppgifter.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel godkänner de laboratorier som får utföra undersökningar av främmande ämnen samt för ett register över de laboratorier som den godkänner.

Handräckning

48 b §

Polis- och tullmyndigheterna är skyldiga att på begäran av tillsynsmyndigheterna enligt den-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

na lag ge tillsynsmyndigheterna handräckning vid utförandet av uppgifter enligt denna lag och de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av kötthygienlagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kötthygienlagen av den 28 juni 1994 (511/94) 57—60 §§ och mellanrubriken före 57 §, ändras 6 § 1 mom., 30, 42, 46, 51 och 52 §§ och 56 § 1 mom. 12 punkten samt

fogas till 5 § ett nytt 3 mom. till lagen nya 4 a och 4 b kap. samt nya 51 a, 51 b, 52 a och 52 §§ som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 §

Utan hinder av 1 mom. tillämpas lagen dock när sådant kött och sådana köttvaror som levereras till Finland från någon annan medlemsstat inom Europeiska unionen (medlemsstat) kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot ifrågavarande parti kött eller köttvaror.

6 §

Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningarna stadgas *i hälsovårdslagen (469/65)*. Om de krav som gäller hälso-tillståndet hos personalen vid anläggningarna stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86).

6 §

Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningarna stadgas *i hälsoskyddslagen (763/94)*. Om de krav som gäller hälso-tillståndet hos personalen vid anläggningarna stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86) *och i hälsoskyddslagen.*

30 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen *enligt denna lag* förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs.

30 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs *eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över iakttagandet av denna lag förvaras.*

Gällande lydelse

Vad som i 1 mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även sådana inspektörer av anläggningar som avses i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

42 §

Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag kontrollerar att det vatten som används vid en anläggning och hälsotillståndet hos den personal som där hanterar kött eller köttvaror uppfyller kraven i hälsovårdslagen och lagen om smittsamma sjukdomar samt i de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem.

Stadgandena om tillsynsåtgärder i detta kapitel tillämpas även då det vatten som används vid en anstalt eller då hälsotillståndet hos personal som där hanterar kött eller köttvaror inte uppfyller kraven i de lagar som nämns i 1 mom. eller krav som uppställts med stöd av dem. Behörig statlig besiktningsveterinär eller den kommunala övervakningsmyndigheten skall underrätta de tillsynsmyndigheter som avses i hälsovårdslagen eller lagen om smittsamma sjukdomar om ovan avsedda brister för vidtagande av de övriga åtgärder dessa eventuellt anser vara behövliga.

Föreslagen lydelse

Vad i 1 mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även Europeiska gemenskapens inspektörer då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det.

42 §

Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag kontrollerar att det vatten som används vid en anläggning och hälsotillståndet hos den personal som där hanterar kött eller köttvaror uppfyller de krav som uppställs i hälsoskyddslagen och lagen om smittsamma sjukdomar samt med stöd av dem.

Stadgandena om tillsynsåtgärder i detta kapitel tillämpas även när det vatten som används vid en anläggning eller hälsotillståndet hos den personal som där hanterar kött eller köttvaror inte uppfyller kraven i de lagar som nämns i 1 mom. eller krav som uppställts med stöd av dem. Behörig statlig besiktningsveterinär eller den kommunala övervakningsmyndigheten skall underrätta de tillsynsmyndigheter som nämns i hälsoskyddslagen eller lagen om smittsamma sjukdomar om ovan avsedda brister för att myndigheterna skall kunna vidta andra åtgärder som de eventuellt anser vara behövliga.

4 a kap.

**Tillsyn som handeln inom
Europeiska gemenskapen förutsätter**

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

42 a §

Kött och köttvaror som levereras till Finland från någon annan medlemsstat skall vara sådana att de får göras till föremål för handel inom Europeiska gemenskapen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som följer av en internationell förpliktelse som binder Finland och som gäller kraven på kött och köttvaror som från någon annan medlemsstat levereras till marknaden i Finland.

Jord- och skogsbruksministeriet kan, om Europeiska gemenskapens rättsakter kräver det, införa begränsningar eller förbud som gäller till handhållande av kött och köttvaror från en annan medlemsstat för allmän konsumtion i Finland.

Kött och köttvaror som uppfyller kraven i

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser får från Finland levereras till en annan medlemsstat, om inte något annat stadgas eller bestäms i denna lag eller med stöd av den.

42 b §

Kött och köttvaror som kommer till Finland från någon annan medlemsstat kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot produkterna i fråga. Vid de anläggningar som övervakas av statens besiktningsveterinär sköts kontrollen av den som övervakar anläggningen och på andra platser av den kommunala övervakningsmyndigheten.

Kontrollen av och den övriga tillsynen över kött och köttvaror som kommer till Finland från en annan medlemsstat skall överensstämma med kontrollen av och tillsynen över motsvarande produkter som har bearbetats och hanteras i Finland. Vid kontroll- och tillsynsförfarandet skall stadgandena i 4 kap. iaktas i tillämpliga delar.

Om det finns grundad anledning att misstänka att kött och köttvaror som kommer från en annan medlemsstat inte uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheterna kontrollera partiet i fråga under transporten.

42 c §

Vad som i 4 kap. stadgas om anläggningarnas skyldighet att lämna hjälp och tillsynsmyndigheternas rätt att få information och utföra inspektion samt rätt att få och undersöka prov gäller också sådana kontroller och sådan tillsyn som avses i detta kapitel samt provtagning i samband därmed.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som om vidtagandet av kontroll- och tillsynsåtgärder enligt detta kapitel Europeiska gemenskapens bestämmelser förutsätter.

42 d §

Vad som i 42 i § stadgas om åtgärder som skall vidtas i fråga om kött och köttvaror som förkastas vid en importkontroll gäller även kontroller som utförs med stöd av detta kapitel.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall underrättas då åtgärder vidtas.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Verksamheten vid enheter som tar emot kött och köttvaror från en annan medlemsstat

42 e §

Enheter till vilka kött och köttvaror som levereras från någon annan medlemsstat först anländer skall göra en anmälan till behörig statlig besiktningveterinär eller till den kommunala övervakningsmyndigheten innan verksamheten inleds. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel och den kommunala övervakningsmyndigheten skall föra förteckning över dessa enheter. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall på begäran meddela anstalten för veterinärmedicin och livsmedel dessa enheter för kännedom.

De enheter som avses i 1 mom. skall säkerställa att kött och köttvaror som levereras till dem från någon annan medlemsstat uppfyller kraven i 42 a § 1 mom. De åtgärder som detta kräver skall ingå i enhetens egenkontrollsystem. Vid egenkontrollen konstaterade brister hos ett parti som levererats till enheten skall anmälas till behörig statlig besiktningveterinär eller till den kommunala övervakningsmyndigheten.

De enheter som avses i 1 mom. skall föra bok över de partier kött och köttvaror som levereras till enheten från någon annan medlemsstat. Enheterna skall anmäla ankomsten av sådana partier till behörig statlig besiktningveterinär eller till den kommunala övervakningsmyndigheten.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de anmälningar som avses i denna paragraf, om de åtgärder som skall ingå i egenkontrollsystemet samt om den bokföring som nämns i denna paragraf. De handlingar som åtföljer ett parti som anländer till enheten skall förvaras på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer.

4 b kap.

Import- och exportövervakning*Import och export*

42 f §

Kött och köttvaror får importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen, om varan uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som ministeriet bestämmer företes i samband med importen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av kött och köttvaror, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela de föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. med beaktande av de krav som följer av internationella förpliktelser som binder Finland.

42 g §

Kött och köttvaror som exporteras till ett land utanför Europeiska gemenskapen skall uppfylla kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de krav som gäller exporten.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

42 h §

Importövervakningen av kött och köttvaror sköts av de statliga myndigheter som nämns i denna lag så som närmare bestäms genom förordning. Importören skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid importkontrollen och vid provtagningen i samband med dem.

Övervakningen av kött och köttvaror skall exporteras sköts av de myndigheter som utövar tillsynen över anläggningen som en del av tillsynen över verksamheten vid anläggningen.

42 i §

Kött och köttvaror som förkastas vid en importkontroll skall enligt vad den myndighet som utfört kontrollen bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som kontrollmyndigheten godkänner eller förstöras. Importören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Den som importerar varan svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Den myndighet som utför importkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon

Gällande lydelse

46 §

I ett beslut som fattas med stöd av 32, 33, 35, 36, 38—41, 43—45 och 60 §§ kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan rättelseyrkandet har behandlats, om inte den kommunala övervakningsmyndighet som behandlar rättelseyrkandet eller besvärinstansen bestämmer något annat. Rättelseyrkande och besvär skall behandlas i brådskanie ordning.

51 §

Kommunen kan uppbära avgift av en anläggning för följande uppgifter enligt denna lag:

1) godkännande av en anläggning och dess egenkontrollsystem samt granskning av de ansökningshandlingar som skall tillställas EFTA:s övervakningsmyndighet,

2) köttbesiktning samt undersökningar och tillsyn i samband därmed,

3) tillsyn över kötthanteringsinrättningar och frys- och kylager till den del tillsynen inte överskrider den tillsyn som förutsätts i de föreskrifter som jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 56 §,

4) tillsyn över en anläggning som exporterar kött och köttvaror utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till den del exporten på yrkande av mottagarlandet förutsätter en mera omfattande tillsyn än normalt samt

5) rådgivning som gäller anläggningars byggnadsplaner och som är mera omfattande än normalt.

För sådan besiktning av levande djur som hänför sig till köttbesiktningen och utförs någon annanstans än i en anläggning kan kommunen uppbära avgift av den som överlämnar djuret till besiktning.

Avgifterna enligt 1 och 2 mom. uppbärs enligt en taxa som kommunen har godkänt. Avgifterna får bestämmas så att de högst motsvarar självkostnadsvärdet. Avgifterna får indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

Föreslagen lydelse

annan på importörens bekostnad, om importören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iakttas i tillämpliga delar.

46 §

I ett beslut som fattas med stöd av 32, 33, 35, 36, 38—41, 42 b, 42 d, 42 i eller 43—45 §§ kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan ett rättelseyrkande har behandlats, om inte besvärinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Besvär och rättelseyrkande skall behandlas i brådskanie ordning.

51 §

Kommunen skall uppbära avgift av verksamhetsidkaren för köttbesiktning enligt denna lag samt för tillsynen över styckningsanläggningar och frys- och kylager samt för provtagning och undersökningar som dessa förutsätter.

Kommunen skall, då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det, uppbära avgift även för annan tillsyn enligt denna lag samt provtagning och undersökningar i samband därmed.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

51 a §

Utöver vad som 51 § stadgar uppbär kommunen avgift av verksamhetsidkaren för följande uppgifter enligt denna lag:

1) godkännande av en anläggning och dess egenkontrollsystem samt granskning av de ansökningshandlingar som skall tillställas ett utländskt organ enligt en internationell förpliktelse som binder Finland,

2) tagning och undersökning av prov i samband med annan tillsyn enligt denna lag än den som avses i 51 §,

3) tillsyn över en anläggning som exporterar kött och köttvaror utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Europeiska gemenskapen till den del exporten på yrkande av mottagarlandet förutsätter en mera omfattande tillsyn än normalt samt

4) rådgivning som gäller anläggningars byggnadsplaner och som är mera omfattande än normalt.

För sådan besiktning av levande djur som hänför sig till köttbesiktningen och utförs någon annanstans än i en anläggning uppbär kommunen avgift av den som överlämnar djuret till besiktning.

51 b §

Avgifterna enligt 51 och 51 a §§ uppbärs enligt en taxa som kommunen har godkänt. Avgifterna bestäms så att de till storleken högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen, om inte något annat följer av 2 mom.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar sådana närmare föreskrifter om de avgifter som skall uppbäras som Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter.

Avgifterna får indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

52 §

Vid bestämmandet av avgifterna för import- och exportkontroll skall lagen om grunderna för avgifter till staten iakttas, om inte något annat följer av ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland.

52 §

Vid bestämmandet av avgifterna för importkontroll skall lagen om grunderna för avgifter till staten iakttas, om inte något annat följer av en internationell förpliktelse som binder Finland.

52 a §

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter om avgifterna enligt 50 och 52 §§ som Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

52 b §

Då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det skall anläggningen betala kostnaderna för inspektioner som utländska inspektörer enligt ifrågavarande förpliktelse utför vid anläggningen.

56 §

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om

12) den livsmedelshygieniska kvaliteten på kött och köttvaror samt högsta tillåtna mängder främmande ämnen i kött och övervakningen av dem samt

12) den livsmedelshygieniska kvaliteten på kött och köttvaror samt högsta tillåtna mängder främmande ämnen i kött och köttvaror samt övervakningen av dem samt

Import och export

(mellanrubriken upphävs)

57 §

Kött och köttvaror får importeras, om de uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som ministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom behövliga föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av kött och köttvaror, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela sådana föreskrifter och förbud enligt 1 och 2 mom. som gäller kött och köttvaror från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet på ett sätt som överensstämmer med avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

58 §

Kött och köttvaror får exporteras, om de uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Ett varuparti som exporteras till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall märkas så som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och partiet skall åtföljas av de exporthandlingar som ministeriet bestämmer enligt nämnda avtal.

Utän hinder av 1 mom. skall kött och köttva-

57 §

(upphävs)

58 §

(upphävs)

Gällande lydelse

ror som exporteras till ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet uppfylla kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, i den utsträckning som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer, samt dessutom kraven i respektive mottagarland. Om mottagarstaten kräver särskilt godkännande av exportanläggning, skall anläggningen ansöka om sådant godkännande hos anstalten för veterinärmedicin och livsmedel. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel kan återkalla ett godkännande av exportanläggning, om anläggningen inte längre uppfyller kraven i respektive mottagarstat.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om ordnandet av exportkontroller.

59 §

Import och exportövervakningen av kött och köttvaror sköts av anstalten för veterinärmedicin och livsmedel samt tullmyndigheterna.

Den besiktning av kött och köttvaror som ankommer på anstalten för veterinärmedicin och livsmedel kan även utföras av en legitimerad veterinär som anstalten för veterinärmedicin och livsmedel bemyndigat. Den veterinär som har bemyndigats att utföra besiktningar står i denna uppgift under anstaltens för veterinärmedicin och livsmedel ledning och tillsyn och utför uppdraget under tjänstemannaansvar. Den veterinär som bemyndigats att utföra besiktningar har rätt att för besiktningen erhålla arvode och resekostnadsersättning så som därom stadgas särskilt.

Importörerna och exportörerna skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid import- och exportkontrollerna och vid provtagningen i samband med dem.

60 §

Kött och köttvaror som förkastas vid en import- och exportkontroll skall enligt vad anstalten för veterinärmedicin och livsmedel eller tullmyndigheten bestämmer, beroende på vilken myndighet som utfört kontrollen, exporteras, användas för ett ändamål som den myndighet som utfört kontrollen godkänner eller förstöras. Importören eller exportören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Importören eller exportören svarar för att åtgärderna vidtas och för kostnaderna för dem.

Föreslagen lydelse

59 §
(upphävs)

60 §
(upphävs)

Gällande lydelse

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel eller tullmyndigheten kan bestämma att de åtgärder som importören eller exportören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid import- eller exportkontrollen skall vidtas av någon annan på importörens eller exportörens bekostnad, om importören eller exportören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iakttas i tillämpliga delar.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av mjölkhygienlagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mjölkhygienlagen av den 15 juli 1994 (671/94) 50—53 §§ och mellanrubriken före 50 §, ändras 2 § 1 mom., 3 § 1 mom. samt 25, 38, 41 och 45 §§ samt fogas till lagen nya 5 a och 5 b kap. samt nya 45 a och 45 b §§, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Denna lag tillämpas på sådan mjölk från kor, får, getter och bufflar som är avsedd för allmän konsumtion och på produkter som härrör från den. Lagen tillämpas även på produktion, hantering och lagring av samt partihandel med och transport av mjölk och produkter som härrör från mjölk innan de kommer ut i detaljhandeln. Lagen tillämpas dock inte på transport från partiaffär av mjölk eller produkter som härrör från mjölk.

Föreslagen lydelse

2 §

Denna lag tillämpas på sådan mjölk från kor, får, getter och bufflar som är avsedd för allmän konsumtion och på produkter som härrör från den. Lagen tillämpas även på produktion, hantering och lagring av samt partihandel med och transport av mjölk och produkter som härrör från mjölk innan de kommer ut i detaljhandeln, dock inte på transport från partiaffärer. Lagen tillämpas dessutom när mjölk och produkter som härrör från mjölk som levereras till Finland från någon annan medlemsstat inom Europeiska unionen (medlemsstat) kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot ifrågakvarande parti mjölk eller produkter.

3 §

Om de krav som gäller hälsotillståndet hos den personal som vid anläggningar och pro-

3 §

Om de krav som gäller hälsotillståndet hos den personal som vid anläggningar och pro-

Gällande lydelse

duktionsenheter hanterar mjölk och produkter som härrör från mjölk stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86). Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningarna och produktionsenheterna stadgas i *hälsovårdslagen* (469/65).

25 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs. Tillsynsmyndigheterna har också rätt att utan ersättning ta de prov som behövs för tillsynen och att inspektera den utrustning, de redskap och utrymmen som används i verksamheten.

Vad som i 1 mom. stadgas om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även sådana inspektörer av anläggningar som avses i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

38 §

Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag kontrollerar att det vatten som används vid en anläggning och en produktionsenhet samt hälsotillståndet hos den personal som vid dem hanterar mjölk och produkter som härrör från mjölk uppfyller de krav som uppställs i lagen om smittsamma sjukdomar och *hälsovårdslagen* samt med stöd av dem.

Stadgandena om tillsynsåtgärder i detta kapitel tillämpas även när det vatten som används i en anläggning eller produktionsenhet eller hälsotillståndet hos personal som där hanterar mjölk eller produkter som härrör från mjölk inte uppfyller kraven i de lagar som nämns i 1 mom. eller krav som uppställs med stöd av dem. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall underrätta de behöriga tillsynsmyndigheter som nämns i *hälsovårdslagen* eller lagen om smittsamma sjukdomar om dessa brister för att myndigheterna skall kunna vidta andra åtgärder, som eventuellt anses vara nödvändiga.

Föreslagen lydelse

duktionsenheter hanterar mjölk och produkter som härrör från mjölk stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86) och i *hälsoskyddslagen* (763/94). Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningarna stadgas i *hälsoskyddslagen*.

25 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över iakttagandet av denna lag förvaras. Tillsynsmyndigheterna har också rätt att utan ersättning ta de prov som behövs för tillsynen och att inspektera den utrustning, de redskap och utrymmen som används i verksamheten.

Vad 1 mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även Europeiska gemenskapens inspektörer då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det.

38 §

Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag kontrollerar att det vatten som används vid en anläggning och en produktionsenhet samt hälsotillståndet hos den personal som vid dem hanterar mjölk och produkter som härrör från mjölk uppfyller de krav som uppställs i lagen om smittsamma sjukdomar och *hälsoskyddslagen* samt med stöd av dem.

Stadgandena om tillsynsåtgärder i detta kapitel tillämpas även när det vatten som används vid en anläggning eller en produktionsenhet eller hälsotillståndet hos den personal som där hanterar mjölk eller produkter som härrör från mjölk inte uppfyller kraven i de lagar som nämns i 1 mom. eller krav som uppställs med stöd av dem. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall underrätta de tillsynsmyndigheter som nämns i *hälsoskyddslagen* eller lagen om smittsamma sjukdomar om ovan avsedda brister för att myndigheterna skall kunna vidta andra åtgärder som de eventuellt anser vara behövliga.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 a kap.

**Tillsyn som handeln inom Europeiska
gemenskapen förutsätter**

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

38 a §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat skall vara sådana att de får göras till föremål för handel inom Europeiska gemenskapen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som följer av en internationell förpliktelse som binder Finland och som gäller kraven på rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som från någon annan medlemsstat levereras till marknaden i Finland.

Jord- och skogsbruksministeriet kan, om Europeiska gemenskapens rättsakter kräver det, inför begränsningar eller förbud som gäller tillhandahållande av rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter från en annan medlemsstat för allmän konsumtion i Finland.

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som uppfyller kraven i denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser får från Finland levereras till en annan medlemsstat, om inte något annat stadgas eller bestäms i denna lag eller med stöd av den.

38 b §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som kommer till Finland från någon annan medlemsstat kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot produkterna i fråga. Kontrollen sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten.

Kontrollen av och den övriga tillsynen över rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som kommer till Finland från en annan medlemsstat skall överensstämja med kontrollen av och tillsynen

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

över motsvarande produkter som har bearbetats och hanteras i Finland. Vid kontroll- och tillsynsförfarandet skall stadgandena i 5 kap. iaktas i tillämpliga delar.

Om det finns grundad anledning att misstänka att rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som kommer från en annan medlemsstat inte uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheterna kontrollera partiet i fråga under transporten.

38 c §

Vad som i 5 kap. stadgas om anläggningarnas skyldighet att lämna hjälp och tillsynsmyndigheternas rätt att få information och utföra inspektion samt rätt att få och undersöka prov gäller också sådana kontroller och sådan tillsyn som avses i detta kapitel samt provtagning i samband därmed.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som Europeiska gemenskapens bestämmelser förutsätter om vidtagandet av kontroll- och tillsynsåtgärder enligt detta kapitel.

38 d §

Vad som i 38 i § stadgas om åtgärder som skall vidtas i fråga om rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som förkastas vid en importkontroll gäller även kontroller som utförs med stöd av detta kapitel.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall underrättas då åtgärder vidtas.

Verksamheten vid enheter som tar emot mjölk, och mjölkbaserade produkter från en annan medlemsstat

38 e §

Enheter till vilka rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som levereras från någon annan medlemsstat först anländer skall göra en anmälan till den kommunala övervakningsmyndigheten innan verksamheten inleds. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall föra förteckning över

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

dessa enheter. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall på begäran få uppgifter om de enheter som införts i förteckningen.

De enheter som avses i 1 mom. skall säkerställa att rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som levereras till dem från någon annan medlemsstat uppfyller kraven i 38 a § 1 mom. De åtgärder som detta kräver skall ingå i enhetens egenkontrollsystem. Vid egenkontrollen konstaterade brister hos ett parti som levererats till enheten skall anmälas till den kommunala övervakningsmyndigheten.

De enheter som avses i 1 mom. skall föra bok över de partier rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som levereras till enheten från någon annan medlemsstat. Enheterna skall anmäla ankomsten av sådana partier till den kommunala övervakningsmyndigheten.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de anmälningar som avses i denna paragraf, om de åtgärder som skall ingå i egenkontrollsystemet samt om den bokföring som nämns i denna paragraf. De handlingar som åtföljer ett parti som anländer till enheten skall förvaras på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer.

5 b kap.

Import- och exportövervakning*Import och export*

38 f §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter får importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen, om varan uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som ministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter, om

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela de föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. med beaktande av de krav som följer av internationella förpliktelser som binder Finland.

38 g §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som exporteras till ett land utanför Europeiska gemenskapen skall uppfylla kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de krav som gäller exporten.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

38 h §

Importövervakningen av rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter sköts av de statliga myndigheter som nämns i denna lag så som närmare bestäms genom förordning. Importören skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid importkontrollen och vid provtagningen i samband med dem.

Övervakningen av rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som skall exporteras sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten som en del av tillsynen enligt denna lag.

38 i §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som förkastas vid en importkontroll skall enligt vad kontrollmyndigheten som utfört kontrollen bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som den myndighet som utfört kontrollen godkänner eller förstöras. Importören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Den som importerar varan svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Gällande lydelse

41 §

I ett beslut som fattas med stöd av 27—29, 31, 32, 34, 37 eller 53 § kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan ett rättelseyrkande har behandlats, om inte besvärinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Rättelseyrkande och besvär skall behandlas i brådskanke ordning.

Avgifter

45 §

Kommunen kan av en näringsidkare uppbära avgift för utförandet av följande uppgifter enligt denna lag:

- 1) godkännande av en anläggning och dess egenkontrollsystem,
- 2) tillsyn över anläggningar som exporterar mjölk eller produkter som härrör från mjölk till ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, till den del exporten på yrkande av mottagarlandet förutsätter mera omfattande tillsyn än normalt
- 3) inspektion av produktionsenheter, samt
- 4) mera omfattande rådgivning än normalt när det gäller anläggningars byggnadsplaner.

Avgifterna uppbärs enligt en taxa som kommunen har godkänt. Avgifterna får bestämmas så att de högst motsvarar självkostnadsvärdet.

Föreslagen lydelse

41 §

Den myndighet som utför importkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon annan på importörens bekostnad, om importören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iakttas i tillämpliga delar.

I ett beslut som fattas med stöd av 27—29, 31, 32, 34—37, 38 b, 38 d, 38 i, 39 eller 40 §§ kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan ett rättelseyrkande har behandlats, om inte besvärinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Rättelseyrkanden och besvär skall behandlas i brådskanke ordning.

Avgifter

45 §

Av en näringsidkare uppbär kommunen enligt en taxa som kommunen godkänt en avgift för utförandet av följande uppgifter enligt denna lag, vilken till storleken högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen:

- 1) godkännande av en anläggning och dess egenkontrollsystem,
- 2) provtagning och undersökning av prov i samband med tillsynen över anläggningarna,
- 3) tillsyn över anläggningar som exporterar mjölk eller produkter som härrör från mjölk till ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Europeiska gemenskapen, till den del exporten på yrkande av mottagarlandet förutsätter mera omfattande tillsyn än normalt,
- 4) inspektion av produktionsenheter, samt
- 5) rådgivning som gäller anläggningars byggnadsplaner och som är mera omfattande än normalt.

Utan hinder av 1 mom. skall kommunen, då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det, uppbära avgift för tillsynen samt för inspektioner och undersökningar i samband med den. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar så-

Gällande lydelse

Avgifterna får indrivas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

Om avgifter för inspektioner som statliga myndigheter utför med stöd av denna lag bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92), om inte något annat följer av ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland.

Föreslagen lydelse

dana närmare föreskrifter om dessa avgifter som ifrågavarande förpliktelse förutsätter.

Avgifterna enligt 1 och 2 mom. får indrivas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

45 a §

För importkontroller som en statlig myndighet utför enligt denna lag kan hos importören uppbäras en avgift som bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92).

Då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det uppbärs avgiften dock i enlighet med denna förpliktelse. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om detta.

45 b §

Då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det skall anläggningen betala kostnaderna för inspektioner som utländska inspektörer enligt ifrågavarande förpliktelse utför vid anläggningen.

Import och export

50 §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter får importeras, om varan uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela

(mellanrubriken upphävs)

50 §

(upphävs)

Gällande lydelse

sådana föreskrifter och förbud enligt 1 och 2 mom. som gäller varor från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet på ett sätt som överensstämmer med avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

51 §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter får exporteras, om de uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Ett varuparti som exporteras till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall märkas så som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och partiet skall åtföljas av de exporthandlingar som ministeriet bestämmer enligt nämnda avtal.

Utan hinder av 1 mom. skall rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som exporteras till ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i den omfattning som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer, uppfylla kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den och dessutom kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om ordnandet av exportkontroller.

52 §

Import- och exportövervakningen av rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter sköts av tullmyndigheterna. Om andra statliga myndigheter som utövar import- och exportövervakningen stadgas genom förordning.

Importörerna och exportörerna skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid import- och exportkontrollerna och vid provtagningen i samband med dem.

53 §

Rå mjölk, mjölk för tillverkning av mjölkbaserade produkter, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter som förkastas vid en import- eller exportkontroll

Föreslagen lydelse

(upphävs)

51 §

52 §

(upphävs)

53 §

(upphävs)

Gällande lydelse

skall enligt vad den myndighet som utfört kontrollen bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som den myndighet som utfört kontrollen godkänner eller förstöras. Importören eller exportören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas i fråga om varan, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstifningen. Den som importerar eller exporterar varan svarar för kostnaderna för åtgärder.

Den myndighet som utför import- eller exportkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören eller exportören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon annan på importörens eller exportörens bekostnad, om importören eller exportören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iaktas i tillämpliga delar.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av äggprodukthygienlagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i äggproduktshygienlagen av den 28 juni 1994 (517/94) 44—47 §§ och mellanrubriken före 44 §,

ändras 2 § 2 och 3 punkten, 4, 19, 32, 35, 39 §§ samt

fogas till 2 § en ny 4 punkt samt till lagen nya 4 a och 4 b kap., nya 39 a, 39 b och 48 a §§ samt en ny mellanrubrik före 48 a §, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Denna lag tillämpas

2) på de livsmedelshygieniska krav som ställs på äggprodukter avsedda för allmän konsumtion innan de kommer ut i detaljhandeln eller används för framställning av andra livsmedel, *samt*

3) på de livsmedelshygieniska krav som ställs på ägg som används som råvara för äggprodukter samt på de krav som ställs på packning, förvaring och transport av dessa ägg.

Föreslagen lydelse

2 §

Denna lag tillämpas

2) på de livsmedelshygieniska krav som ställs på äggprodukter avsedda för allmän konsumtion innan de kommer ut i detaljhandeln eller används för framställning av andra livsmedel,

3) på de livsmedelshygieniska krav som ställs på ägg som används som råvara för äggprodukter samt på de krav som ställs på packning, förvaring och transport av dessa ägg, *samt*

Gällande lydelse

4 §

Om de krav som gäller hälsotillståndet hos den personal som vid anläggningar hanterar äggprodukter stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86).

Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningar stadgas i *hälsovårdslagen* (469/65).

19 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs.

Vad som i mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även *sådana inspektörer av anläggningar som avses i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet*.

32 §

Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag kontrollerar att det vatten som används vid en anläggning och hälsotillståndet hos den personal som där hanterar äggprodukter uppfyller kraven i lagen om smittsamma sjukdomar och *hälsovårdslagen* samt de bestämmelser som *utfärdats* med stöd av dem.

Stadgandena om tillsynsåtgärder enligt detta kapitel tillämpas *också* när det vatten som används vid en anläggning eller hälsotillståndet hos *den personal vid en anläggning* som hanterar äggprodukter inte uppfyller kraven i de lagar som nämns i 1 mom. eller krav som uppställts med stöd av dem. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall *anmäla ovan nämnda brister för den behöriga hälsovårdsmyndigheten enligt hälsovårdslagen och lagen om smittsamma sjukdomar för att den skall kunna vidta andra åtgärder som de eventuellt anser behövliga*.

Föreslagen lydelse

4 §

4) när sådana äggprodukter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat inom Europeiska unionen (medlemsstat) kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot ifrågavarande parti äggprodukter.

Om de krav som gäller hälsotillståndet hos den personal som vid anläggningar hanterar äggprodukter stadgas i lagen om smittsamma sjukdomar (583/86) och i *hälsoskyddslagen* (763/94).

Om kvaliteten på det vatten som används vid anläggningarna stadgas i *hälsoskyddslagen*.

19 §

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana inspektioner och undersökningar som tillsynen förutsätter och att i detta syfte få tillträde till de ställen där verksamhet enligt denna lag bedrivs *eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över iakttagandet av denna lag förvaras*.

Vad i mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till den anläggning som inspekteras gäller även *Europeiska gemenskapens inspektörer, då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det*.

32 §

Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag kontrollerar att det vatten som används vid en anläggning och hälsotillståndet hos den personal som där hanterar äggprodukter uppfyller *de krav som uppställs* i lagen om smittsamma sjukdomar och *hälsoskyddslagen* samt med stöd av dem.

Stadgandena om tillsynsåtgärder i detta kapitel tillämpas *även* när det vatten som används vid en anläggning eller hälsotillståndet hos *den personal som där hanterar äggprodukter* inte uppfyller kraven i de lagar som nämns i 1 mom. eller krav som uppställts med stöd av dem. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall *underrätta de tillsynsmyndigheter som nämns i hälsoskyddslagen eller lagen om smittsamma sjukdomar om ovan avsedda brister för att myndigheterna skall kunna vidta andra åtgärder som de eventuellt anser behövliga*.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a kap.

**Tillsyn som handeln inom Europeiska
gemenskapen förutsätter**

Krav som handeln på den inre marknaden ställer

32 a §

Äggprodukter som levereras till Finland från någon annan medlemsstat skall vara sådana att de får göras till föremål för handel inom Europeiska gemenskapen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som följer av en internationell förpliktelse som binder Finland och som gäller kraven för äggprodukter som från någon annan medlemsstat levereras till marknaden i Finland.

Jord- och skogsbruksministeriet kan, om Europeiska gemenskapens rättsakter kräver det, införa begränsningar eller förbud som gäller tillhandahållande av äggprodukter som kommer från en annan medlemsstat.

Äggprodukter som uppfyller kraven i denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser får från Finland levereras till en annan medlemsstat, om inte något annat stadgas eller bestäms i denna lag eller med stöd av den.

32 b §

Äggprodukter som kommer till Finland från någon annan medlemsstat kontrolleras vid den enhet som i Finland först tar emot produkterna i fråga. Kontrollen sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten.

Kontrollen av och den övriga tillsynen över äggprodukter som kommer till Finland från en annan medlemsstat skall överensstämja med kontrollen av och tillsynen över motsvarande produkter som har bearbetats och hanteras i Finland. Vid kontroll- och tillsynsförfarandet skall stadgandena i 4 kap. iakttas i tillämpliga delar.

Om det finns grundad anledning att misstänka att äggprodukter som kommer från en annan medlemsstat inte uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheterna kontrollera partiet i fråga under transporten.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

32 c §

Vad som i 4 kap. stadgas om anläggningarnas skyldighet att lämna hjälp och tillsynsmyndigheternas rätt att få information och utföra inspektion samt rätt att få och undersöka prov gäller också sådana kontroller och sådan tillsyn som avses i detta kapitel samt provtagning i samband därmed.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov sådana närmare föreskrifter som om vidtagandet av kontroll- och tillsynsåtgärder enligt detta kapitel Europeiska gemenskapens bestämmelser förutsätter .

32 d §

Vad som i 32 i § stadgas om åtgärder som skall vidtas i fråga om äggprodukter som förkastas vid en importkontroll gäller även kontroller som utförs med stöd av detta kapitel.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall underrättas då åtgärder vidtas.

Verksamheten vid enheter som tar emot äggprodukter från en annan medlemsstat

32 e §

Enheter till vilka äggprodukter som levereras från någon annan medlemsstat först anländer skall göra en anmälan till den kommunala övervakningsmyndigheten innan verksamheten inleds. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall föra förteckning över dessa enheter. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall på begäran få uppgifter om de enheter som införts i förteckningen.

De enheter som avses i 1 mom. skall säkerställa att de äggprodukter som levereras till dem från någon annan medlemsstat uppfyller kraven i 32 § 1 mom. De åtgärder som detta kräver skall ingå i enhetens egenkontrollsystem. Vid egenkontrollen konstaterade brister hos ett parti som levererats till enheten skall anmälas till den kommunala övervakningsmyndigheten.

De enheter som avses i 1 mom. skall föra bok över de äggprodukter som levereras till enheten från någon annan medlemsstat. Enheterna skall anmäla ankomsten av sådana partier till den kommunala övervakningsmyndigheten.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de anmälningar som avses i denna paragraf, om de åtgärder som skall ingå i egenkontrollsystemet samt om den

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

bokföring som nämns i denna paragraf. De handlingar som åtföljer ett parti som anländer till enheten skall förvaras på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer.

4 b kap.

Import- och exportövervakning*Import och export*

32 f §

Äggprodukter får importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen, om varan uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som ministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av äggprodukter, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela de föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. med beaktande av de krav som följer av internationella förpliktelser som binder Finland.

32 g §

Äggprodukter som exporteras till ett land utanför Europeiska gemenskapen skall uppfylla kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om de krav som gäller exporten.

Allmänna stadganden om import- och exportövervakningen

32 h §

Importövervakningen av äggprodukter sköts av de statliga myndigheter som nämns i denna lag så som närmare bestäms genom förordning. Importören skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid importkontrollen och vid provtagningen i samband med dem.

Övervakningen av äggprodukter som skall exporteras sköts av den kommunala övervakningsmyndigheten som en del av tillsynen över anläggningen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

35 §

I ett beslut som fattas med stöd av 21—23, 26, 28—31 eller 47 § kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan rättelseyrkandet har behandlats, om inte besvärinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Besvär och rättelseyrkande skall behandlas i brådskande ordning.

Avgifter

39 §

Kommunen kan uppbära avgift av en anläggning för godkännande enligt denna lag. Avgift kan även uppbäras för tillsyn över en anläggning som exporterar äggprodukter utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till den del exporten på yrkande av mottagarlandet förutsätter en mera omfattande tillsyn än normalt. Avgift kan även uppbäras för godkännande av ett egenkontrollsystem. Avgifterna uppbärs enligt en taxa som kommunen har godkänt. Avgifterna får indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

Avgifterna som uppbärs för import- och exportkontroll bestäms med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92), om inte något annat följer av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

32 i §

Äggprodukter som förkastas vid en importkontroll skall enligt vad den myndighet som utfört kontrollen bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som kontrollmyndigheten godkänner eller förstöras. Importören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Den som importerar varan svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Den myndighet som utför importkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon annan på importörens bekostnad, om importören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iakttas i tillämpliga delar.

35 §

I ett beslut som fattas med stöd av 21—23, 26, 28—31, 32 b, 32 d, 32 i, 33 eller 34 §§ kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft eller innan ett rättelseyrkande har behandlats, om inte besvärinstansen eller den myndighet som behandlar rättelseyrkandet bestämmer något annat. Besvär och rättelseyrkanden skall behandlas i brådskande ordning.

Avgifter

39 §

Av en verksamhetsidkare uppbär kommunen enligt en taxa som kommunen godkänt en avgift, somtill storleken högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen,

1) för godkännande av en anläggning och dess egenkontrollsystem,

2) för tagning och undersökning av prov som tillsynen enligt denna lag kräver samt

3) för tillsyn över anläggningar som exporterar äggprodukter utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Europeiska gemenskapen till den del exporten på yrkande av mottagarlandet kräver en mera omfattande tillsyn än normalt.

Utan hinder av 1 mom. skall kommunen, då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det, uppbära avgift för tillsynen samt för inspektioner och undersökningar i samband med den.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar sådana närmare föreskrifter om dessa avgifter som ifrågavarande förpliktelse förutsätter.

Avgifterna får indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/61).

39 a §

För importkontroller som en statlig myndighet utför enligt denna lag kan hos importören uppbäras en avgift som bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92).

Då Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter det uppbärs avgiften dock i enlighet med denna förpliktelse. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om detta.

39 b §

Då en internationell förpliktelse som binder Finland förutsätter det skall anläggningen betala kostnaderna för inspektioner som utländska inspektörer enligt ifrågavarande förpliktelse utför vid anläggningen.

Import och export

(mellanrubriken upphävs)

44 §

Äggprodukter får importeras, om de uppfyller de krav som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och de handlingar som ministeriet bestämmer företes i samband med importen. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar dessutom föreskrifter om kontrollförfarandet i samband med införseln och om införselkontrollorterna.

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av äggprodukter, om hygieniska missförhållanden i avsändar- eller ursprungsstaten kräver det.

Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela sådana föreskrifter och förbud enligt 1 och 2 mom. som gäller äggprodukter från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet på ett sätt som överensstämmer med avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

45 §

Äggprodukter får exporteras, om de uppfyller kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

44 §

(upphävs)

45 §

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Ett varuparti som exporteras till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall märkas så som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och partiet skall åtföljas av de exporthandlingar som ministeriet bestämmer enligt nämnda avtal.

Utan hinder av 1 mom. skall äggprodukter som exporteras till ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet uppfylla kraven i denna lag och i de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, i den utsträckning som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer, samt dessutom kraven i respektive mottagarland.

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om ordnandet av exportkontroller.

46 §

Import och exportövervakningen av äggprodukter sköts av tullmyndigheterna samt anstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

Importörerna och exportörerna skall på egen bekostnad lämna den hjälp som behövs vid import- och exportkontrollerna och vid provtagningen i samband med dem.

47 §

Äggprodukter som förkastas vid en import- eller exportkontroll skall enligt vad den myndighet som utfört kontrollen bestämmer exporteras, användas för ett ändamål som den myndighet som utfört kontrollen godkänner eller förstöras. Importören eller exportören kan välja vilken av ovan nämnda åtgärder som skall vidtas, om inte något annat följer av hälsoskäl eller den övriga lagstiftningen. Den som importerar eller exporterar svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Den myndighet som utför import- eller exportkontrollen kan bestämma att de åtgärder som importören eller exportören skall vidta i fråga om de varor som har förkastats vid kontrollen skall vidtas av någon annan på importörens eller exportörens bekostnad, om importören eller exportören har underlåtit att vidta dem. Vid tvångsutförande skall stadgandena i viteslagen iakttas i tillämpliga delar.

46 §

(upphävs)

47 §

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Laboratorier

48 a §

Jord- och skogsbruksministeriet godkänner nationella referenslaboratorier förutsätts av en internationell förpliktelse som binder Finland och vilkor skall utföra undersökningar av äggprodukter samt fastställer deras uppgifter.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel godkänner de laboratorier som får utföra undersökningar av främmande ämnen. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel för register över de laboratorier som den godkänner.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.
